

Edebiyat Defteri

Erol URAZ. -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
26 Eylül 2020 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Debdebe

Ay karanlık gecede, karga karga gak dedi,
Gece boyu dinledi, gel bunda hikmet ara.
Cennete gidecekmiş, sanki bedel ödedi...
Erkenden icra gelmiş, hele bak şu sakara.

Korkusu bir cehennem, canı o kadar tatlı,
Herkes yaya giderken, sanırsın kendi atlı,
Tevbesinden günahkâr, sevapları çok katlı,
İrem'den tapu almış, gönlü zayıf fukara.

Kıl namazı oruç tut, cumburlop cennetliktir,
Kimseye hayrı olmaz, dengiyle ahretliktir.
Yoksula derebeyi, varsıla minnetliktir,
Sadakasız yol almış, hiç düşmemiş ki dara.

A benim gözü açım, kırılır bir gün kolun!
Cennetin dünya malı, cehennem senin yolun.
Şeytanınla haramlaş, tükenir bir gün bolun,
Hakkını vermeyenler, bir gün olur madara.

Erol URAZ (Alaz) 24.01.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597410/debdebe.html>

Değişemeyişim...

Kürrenin zerresiyken milyarca kez büyüsen,
Zerrenin, milyarda bir pasesi olamazsın.
Akli baştan çıkarıp, yerden yere sürüsen,
Mânayla erişilen, o sırrı bulamazsın...

Fikrin cüz, izanın kıt, bu felsefe hederin,
Yıkan ab-ı hayatla, dökülsün bu kederin.
Düşerse darasını, kaç kuruştur ederin...!
Çıkarınca ruhunu, bir kaba dolamazsın...

İstersen ömür boyu yeryüzünde yürü sen,
İster börtü böcekle yeraltını kürü sen,
Kanatlanıp kuş gibi, gökyüzünü bürüsen,
Yine devr-i âlemde, ebedî kalamazsın...

Erol URAZ 25.04.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598126/degisemeyisim.html>

Kibr-i yâr

Sarılsam gonca güllerden kokun almak için cânân,
Dikenlerden sızar kanlar, nasîb'olmaz niçin cânân?

Açılmaz mührü kalbimden söküp aldın ya hiddetle,
Ne mümkün gönlü hoş tutmak kısıtlanmış bu müddetle.

Bahar gelmez bu dağlardan gelip geçmezse rüzgârın,
Cehennemden mi hâlk'olmuş dumansız yaktığın nârın?

Viran olmuş bağım artık inandım her sözün ferman,
Ruhum şavkınla şemsistan, senin aşkın eder derman.

Înâyet et bu gözlerden akan yaşlar sicim oldu,
İçim efgan dışım hüsrân, akıl almaz biçim oldu.

Verilmiş sözlerin nezdinde âlemler nifâk ister,
Bu mecnûn yolların gözler kerem et gül yüzün göster.

Me-fâ-î-lün / me-fâ-î-lün / me-fâ-î-lün / me-fâ-î-lün

Erol URAZ 28.04.2012 Kırklareli

Şavk: Işık, ışıltı

Şems:Güneş

Şemsistan: Güneş ülkesi

Efgan: Figan

Nezd(inde): Yanında, huzurunda, katında

Nifâk: İhtiyaç giderici-Nafaka anlamıyla kullanılmıştır

Kerem: Soyluluk, ululuk, cömertlik, eli açıklık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599525/kibr-i-y-r.html>

Olur (Gazel)

Sanma benden aldığın can bâkidir,
Gün gelir aşkın elinden dâr olur.

Zulmü, hâktan haklı kılmaz keyfiyet,
Ehli keyfin ellerinden var olur.

Karşı koymam, sözlerin ferman iken,
Sunduğun meyden içen, bîzâr olur.

Al içimden, boz bu firkat bendini,
Özde görmezsen, güzellik ar olur.

Bir zaman cevrinle boğdun ey güzel,
Hakka kalmaz, eyvahım dildâr olur.

Çok derinden vurdu mel'un ayrılık,
Can bedenden vaz geçer, ağyâr olur.

Cennetin denginde geçmez her günün,
Bir alaz çarpar felekler nâr olur.

Fâ i lâ tün / Fâ i lâ tün / Fâ i lün

Erol URAZ (Alaz) 01.05.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599968/olur-gazel.html>

Allı Turnam

Allı turnam, yakın artık seferim,
İkrar vermiş, kara gözlü neferim,
Ben de durmam gayrı, çeker giderim,
Dallar kiraz döksün yola çıkarım.

Garip kaldım burda geçen yıllarda,
Ayak izim nakış olsun yollarda,
Kuşlar bana şarkı söyler dallarda,
Burda şafak söksün yola çıkarım.

Gurbet elde güçlü olan dikleşir,
Allı turnam, gönül derde ekleşir,
Gökte sürü, yerde kervan bekleşir,
Güle hüznün çöksün, yola çıkarım...

Erol URAZ (Alaz) 02.05.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600994/alli-turnam.html>

Gam Yüğü...

Yorgun akşamların gecesi kâbus,
Dönerim divâna perde çekilmiş.
Söyletme derdimi, ne olursun sus...
Gönül bağlarım keder ekilmiş.

Meğer bu devranda muhabbet için,
Yanmak gerekirmiş hep için için.
Sorsam da feleğe, "bu âzap niçin?"
Cevabı mahşerde türlü şekilmiş.

Derdimi yükleyen dostun eliymiş,
Gurbet ele süren aşkın seliymiş,
Derlerki bu sırra eren deliymiş,
Çöllerde mecnûna Mevlâm vekilmiş...

Erol URAZ (Alaz) 07.05.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602337/gam-yuku.html>

Figân (Gazel)

Sâkiler sunar da nârı, gider ya, bilmez misin?
Gözlerin tuzak mı, söyle güzel, sevilmez misin?

Bülbülün sesiyle, dal da yanar gülün yağmına.
Her günüm kederle doldu, duyar üzülmez misin?

Gül açarsa, dalda mâşuku şevkle sermest olur,
Saklamam içimde aşkı, görür de gülmez misin?

Sen ki, gittiğin diyârda bahar edersin kışı,
Gözlerim kan ağlıyor, el verir de silmez misin?

Son gürûh da geldi geçti, kavuştu ağyâr ile,
Özlemin içimde kaldı, ilâhi gelmez misin?

Ellerim dokunsa dünya yanar, kadeh neylesin.
İçtiğim mekân erir, ecesin erilmez misin?

fâ'-i-lâ-tü / fâ'-i-lâ-tü / Me-fâ-i-lün / fâ'-i-lün

Erol URAZ (Alaz) 08.05.2012 Kırklareli

Sermest: Sarhoş, zevkle kendinden geçmiş
Gürûh:Bölük, cemaat, topluluk,grup
Rağm: İnat, terslik olsun diye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604121/fig-n-gazel.html>

Peri Kızı

Bir akşam gördüm seni, sular gibi akarken,
İsmi soramadım, bahar mıydın, yaz mıydın?
Papatyalar, lâleler, sana hayran bakarken,
Kokunu alamadım, erilmeyen haz mıydın?

İnce, ince sızlarken, yüreğimin yaresi,
Süzüldü gözlerinden bir muhabbet haresi,
Sanki benim diyordu, tüm derdinin çaresi,
Kederli gönüllere, neş'e sunan saz mıydın?

Görse mehtaba karşı, ay kıskanır yüzünü,
Çiçekler sana açar, sana sunar özünü,
Bülbüller figân eder, duymak için sözünü,
Görünüp de kayboldun, işve ile naz mıydın?

Erol URAZ (Alaz) 18.05.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/607024/peri-kizi.html>

Rest

Açtığın uçurumun, desem ki ucundayım,
Kadehinde bâdeler, uzaklarda bekle sen.
Sunduğun cehenneme iştiyak suçundayım,
Şimdiden kur tahtımı, kazmayla kürekle sen.

Desem ki yalan yanlış, karalanmış defterim,
Aşkının ateşiyle, taşa süzülen terim,
Umutunu yitirmiş, yaralı bir neferim,
Aldanma dik duruyor, görüdüğüm şekle sen.

Serâbında kayboldum, aşikârın olayım,
Ya gamzenle bir gül ver, ya şîkârın olayım,
Muhasebem hep zarar, bari kârın olayım,
Neyim var neyim yoksa, al kendine ekle sen.

İbreti âlem için vur melamet gürzünü,
Rüzgârınla ölürüm, sakın kırpma gözünü,
İçine ben düşerim, kaz gönlünün düzünü,
Uğraşma cesedimi, başka yere nakle sen.

Erol URAZ (Alaz) 19.05.2012 Kırklareli

iştiyak; Göreceği gelme, özleme, güçlü istek, arzu.
Şîkâr: Av

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/607472/rest.html>

Yanar

Hesabı kendine verdiğin zaman,
Yıkılır bulutlar, dağlar da yanar.
Gönüller şahına erdiğin zaman,
Muhabbet nârıyla, bağlar da yanar.

Terkeyle inadı, nefsine kanma,
Kârun'a özenip, Kâbil'i anma.
Kurduğun tuzaklar, bozulmaz sanma,
Deryalar içinde, ağlar da yanar.

Diyardan diyara, gezdirir zillet,
Dikilir kapına, ayrılmaz illet,
Alırsan ahını mazlumun elbet,
Kudurur cehennem, sağlar da yanar.

Erol URAZ (Alaz) 21.05.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/608316/yanar.html>

Yitik bahar

Gezdiğim yollarda, sessiz, sedasız,
Kaldırım taşları beni yoruyor.
Hangimiz hatalı, söyle vefasız...
Sokak lambaları seni soruyor.

Canımı yakıyor şimdi gerçekler,
Gözlerim boşlukta yolunu bekler.
Elini tuttuğum yerde, çiçekler,
Umudu kaybetmiş, artık kuruyor.

Rüzgârın dinmeyen eşsiz ahengi,
Kayboldu mazide, bulunmaz dengi.
Karardı semâda bulutun rengi,
Dalgalar sahile hırçın vuruyor.

Gülüşün bahardı, sesin işve naz...
Yokluğun ruhumda fırtına, ayaz.
Ne olur gül yüzlüm, insaf et biraz,
Aşığın gurbette mahzun duruyor.

Erol URAZ (Alaz) 22.05.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/609090/yitik-bahar.html>

Geçer (Gazel)

Selvi boylum, bil ki bir gün, bahar biter yaz geçer.
Gel ki gönlüm aşk elinden bu dünyadan vaz geçer.

Kimse bilmez hallerimden, hekim gelip neylesin,
Belki derdim yâr elinden, şifa bulur, tez geçer.

Gülmedin yâr, mâşuğundan esirgedin gülleri,
Bir gün elbet bülbül ötmez, küser gider, naz geçer.

Göz yaşım aktıkça, dağlar erir, ömür zây olur,
Bir tutam toprak atarsın, figân kalır, haz geçer.

İstemem, sensiz yaşanmaz bu âlemin halleri,
Sevdiğinden ayrı düşsen, nefes biter, söz geçer.

Gün biter, sürgün biter, saz biter de infaz biter,
Gelmiş olduk bir nefeslik, Uraz da durmaz geçer.

fâ i lâ tün/ fâ i lâ tün/ me fâ i lün/ fâ i lün

Erol URAZ (Alaz) 24.05.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/610518/gecer-gazel.html>

Doldur be sâki-2

Bir sevda selidir bende her halin
Sözlerin mezedir, dudağın sâki
Sarı bir çiçektir sonra cemâlin
Saçların rüzgârda, gözlerin hâki

Bir gül açımıydı görünen yüzün
Aşkın ateşiydi, ışıyan gözün
Gönül bağlarım ektiğin hüznün
Meyve vermiş artık, her şey âfâki

Issız sokaklarda sanki bir taşım
Silinir gölgeler, eğilir başım
Gizliden gizliye, süzülür yaşım
Yüreğim efkârda, hayâlin bâki

Bıraktığın yerde bekledim diye
Felek dert yollamış, bana hediye
Doldur kadehleri, getir geriye
Doldur da içeyim, doldur be sâki....

Erol URAZ 26.05.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/611210/doldur-be-s-ki-2.html>

Gördüm

Bu gece bir sırrın, yanından geçtim,
Derdini arıyor, dermanı gördüm.
Vuslat makamının, şânından geçtim,
Şerhini yazıyor, fermanı gördüm.

Yollar geçit bulmuş, aşılmış dağlar,
Aşıklar cem olmuş, şenlenmiş bağlar,
Leyla da Mecnun'a, sel olmuş çağlar,
Çölleri beziyor, ormanı gördüm.

Bülbülün feryâdı, durulmaz derken,
Goncalar gül olmuş, açılmış erken,
Zaman tezgâhında, hasret örerken,
İpini bozuyor, kirmanı gördüm.

Dört kitabın sonu, yine de birmiş,
Yazımı karartan, ince fikirmiş,
Gönül bağlarım, bir düven girmiş,
Sînemi kazıyor, harmanı gördüm.

Erol URAZ 29.05.2012 Kırklareli

Kirman: Elde yün eğirmeye yarayan araç.

Düven: Harmanda ekinlerin sapı ve tanelerini ayırmak için kullanılan, önüne koşulu hayvanlarla çekilen, alt yüzünde, dikine keskin taşları çakılı olan kızak biçiminde araç.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/612728/gordum.html>

Dört İşlem

Toplayıp bilinçaltındaki tüm kiri
Bedenimi çıkar içinden diri diri,
Uykularımı kabuslarla bölüp
Kapkara yalnızlığımı, kapkara bahtıma çarp,
Çıkan kıvılcımla gecelerimi yak.
Ne bir umut kalsın geriye, nede bir iz bırak.

Sonra doğur rahminde büyüttüğün ihtirasını,
Bulmak için bekle yokettiğin aşkın en hasını.

Çarp alınımın çatına bir kurşun gibi
Böl kafatasımı orta yerinden
Dolaş beynimin kıvrımlarında an be an
Kalmasın içimde birtek hatıran
Topla, güzel olan ne varsa beynimde anılara dair,
Çıkar hafızamdan bir bir.

Sonra, kus nefsinde beslediğin benliğin öfkesini
Bekle işkencenin beni yoketmesini.

Toplayıp bıraktığın hasarı
Ekle kalan halime.
Sağlamasını nefretim şiddetiyle yap,
Sonuçta ben çıkmayacağım ortaya.
Yaptığın dört işlemin, dördünde de hata...!

Erol Uraz 18.03.2011 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/613155/dort-islem.html>

Beni...

Gâhi gizli, gâhi âyan,
Ağlarım da, olmaz duyan.
Ey aşkımı hiçe sayan,
Niye saldın, derde beni?

Boyun büküp geldim cama,
Yüreğime vurdun kama.
Terkedip de gittin ama,
Niye koydun, yerde beni?

Yine sabır, yine çile.
Âh etmedim, bir kez bile...
Harman eyle, vuslat ile,
Gurbet elde, der de beni.

Gönül bağım fırtına yel,
Damla düşse, taşıyor sel.
Elbet bir gün, alır ecel,
Bir aşkını, bir de beni.

Erol URAZ 02.06.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/614736/beni.html>

Sakin eleştirmeyin...

Kimi sanır yazdığı, tartışmasız bir âyet,
Muhteşem olmuş deyip, geçin eleştirmeyin.
Bu kadar önemliyse, desinler demek şayet,
Her şiiri birinci, seçin, eleştirmeyin...

Zorlamayın kimsenin, ahşap kafa tasını,
Bırakın doldurduğu, sapla saman küflensin.
Yapıştırın üstüne, mükemmel yaftasını,
İslenmiş yüreğine, bir nefes yel üflensin.

Güzele doğru gitmek, kimine göre fazla,
Herkes tahammul etmez, kendisini görmeye.
Aya bile gideriz, Âlimallah bu gaz la.
Nasip deyin inşallah, marsa kilim sermeye...

Bu bir geri bildirim, geleceğe ön sezi.
Kıyırık bir nazarlık, takın eleştirmeyin.
Taşıyor olsa bile, bilinç altının bezi,
Tıkayın burnunuzu, sakın eleştirmeyin...

Erol URAZ 04.06.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/615641/sakin-elestirmeyin.html>

Ruhumun çarmıhtaki serzenişidir

Golgotha'da aç yırtıcı çığlıklar
Binlerce sen toplanmış seyrime
Bir kaç tanende acı
Bir kaç tanende gözyaşı
Ve bir kenarda Magdalalı hüznü,
Başımın tacı...

Golgotha...!
Kafatasım...!
Kafamın içerisinde boşaltamadığım tasım,
Tasın karanlıklarında bir Judas
Kaynar durur Pilatus'a
Bu adamı as...!

Vurup yükümü sırtıma,
Dolaşırken ruhumun kasvetli sokaklarında
Güneş beni bekliyordu Golgotha da.
Binlerce ben,
Binlerce sen,
Binlerce sessizlik vardı sokaklarda,
Birde peşim sıra bir Magdalalı hüznü....

Güneş beni bekliyordu kafatasımda,
Sağımda ve solumda iki hırsız
Kendi derdinde,
Varlığımdan umarsız.

Yunus'un, Yusuf'un, Yakub'un,
Eyyub'un duaları dolanıyorken havada
Bir kargı saplandı böğrüme
Kızılın binlerce tonuyla,
Gökkuşağı fişkırdı ruhumdan.

Etrafımda binlerce sen
Birkaçında biraz hüzün,
Birkaç damla göz yaşı.
Ve bir kenarda Magdalalı hüznüyle,
Beni gerçekten üzen....

Erol Uraz 20.05.2011 Kırklareli

(Golgotha:Hz.İsa'nın çarmıha gerildiği tepe-kafatası anlamıda vardır,
Judas:Hz.İsayı ihbar eden havari,
Pilatus: Dönemin valisi,
Magdalalı Meryem:Hz.İsa'nın taşlanmak üzereyken ilk taşı hiç günah işlememiş olanınız atsın diyerek hayatını
kurtardığı kadın-Hz.İsa'nın sevgilisi olduğunu söyleyenler de var)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/616273/ruhumun-carmihtaki-serzenisidir.html>

Sultanım (Gazel)

Sultanım

Derdin içimde sanki, bir efgandı sultanım,
Kanmazdı aşka böyle, nasıl kandı sultanım.

Güller boyun bükerse, biter sunduğun heves,
Sunmaz ki bir yudum su, içim yandı sultanım.

Gafletle gül dalında öterken o bülbülün,
Uçmak için seherde, kanatlandı sultanım.

Gurbet elinde bunca cefadan bıkan garip,
Vuslat için bir anda, ayaklandı sultanım.

Sevginle pâyi tahtı, değışmez iken kulun,
Gel gör ki şimdi nâra, yuvarlandı sultanım.

Sunmak için bağımnda çiçekler açar ama,
Bilmem ki ellerimde, niçin yandı sultanım.

Mef'-û-lü / fâ'-i-lâ-tü / me-fâ'-î-lü / fâ'-i-lün

Erol URAZ 08.06.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/618195/sultanim-gazel.html>

Kemancı

Kaderin bir cilvesi, yoluma alaz serdi,
Erguvan bahçelerde, gönül eyle kemancı.
Bu sevdanın sonu yok, al içimdeki derdi,
Gâhi nağmeler ile, gâhi mey le kemancı.

Yüreğim çalı kuşu, çiçeklere darılmış,
Geçip giden yangının, küllerine karılmış.
Derman bile aramaz, dertlerine sarılmış,
Sebebe sual olmaz, emir böyle kemancı.

Şu dönen mezarlıkta herkes hancı sanırsın,
Vakit gelir dünyanın yükünden usanırsın,
Başucumda sorana "bunu nasıl tanırırsın"
Dertli dokun tellere aşkı söyle kemancı...

Erol URAZ 09.06.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/618327/kemanci.html>

Bu sene

Seni bal gözlü yar, söyleme bana,
Hangi çiçeklere baktın bu sene?
Maziden bir sual soramam sana,
Hangi pınarlara aktın bu sene?

Ben miyim kalbinde başka biri mi?
Ölü müyüm sana yoksa diri mi?
Yerlerde sürüyüp, sonra serimi,
Hangi duvarlara çaktın bu sene?

Sözlerin kalbime işler nakışı,
Gözlerin özüme ceylan bakışı,
Nasıl pay eyledin yaz ile kışı?
Hangi baharlara çıktın bu sene?

Saçının dalgası, kovar kederi,
Bakışların eder aşka seferi.
Atıp gurbet elde daha beteri,
Dumansız narlara yaktın bu sene?

Erol URAZ 22/07/2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/620692/bu-sene.html>

Perde

Tahtını kurmuş hasret, gönlümdeki saraya,
Der ki yâr ile vuslat, mahşer kadar ıraktır.
Vurur paslı gürzünü, sinemdeki yaraya,
Dışım sessiz infial, içim çölden kuraktır.

Perde üstüne perde, sanki berzah âlemi,
Silmeye güç mü yeter, yazan Hakk'ın kalemi...
Fethedilmez sandığım, gönül denen kalemi,
Viraneye döndüren, mekânsız bir firaktır.

Aşkın binbir haline, aşık koyar kıstası,
Hidayet etmez ise, deva bulmaz hastası.
Nefesiyle can verir, hakikatin ustası,
Alıp gelsin dediği, bir acemi çıraktır.

Dehrin derinliğinde, devinirken kâinat,
Zerredeki yangında, işlenmiş ince sanat,
Damla damla rahmetle, el sürerken saltanat,
Cehennem yaylasında, gönül bağım çoraktır.

Her nefeste menzile, giderken fersah fersah,
Dolaşır adımlarım, karışır tüm güzergâh.
Bâki olan seyâhat, beden fâni, ruh seyyah,
Musalladan sonrası, belki bir an duraktır.

Erol URAZ 15.06.2012 Kırklareli

İnfial: Birine içleme, gücenme, kızgınlık duyma.

Berzah: Öldükten sonra ruhların kıyamete kadar kaldıklarına inanılan âlem. Perde, bir yarımadayı ana karaya bağlayan, iki yanı su, dar kara parçası.

Firak: Ayrılık

Fersah: Yaklaşık beş kilometrelik bir uzaklık ölçüsü.(çok uzun) Uzaklık. Pek çok, bol.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/621266/perde.html>

Niyâz

Gelirsen yâr, gönül çağlar, bahçeler handân olur,
Yüzün gülmezse, kahrından, bülbülün candan olur.
İçim sızlar, büyür derdim, derman olmaz bî-vefa,
Duman kaplar, dağım şîvan, gençliğim zindan olur.

Me-fâ-î-lün / Me-fâ-î-lün / Fâ-i-lâ-tün/ Fâ-i-lün

Handân:Şen, neşeli
Şîvan:Avaz, çığlık, feryad

Erol URAZ 18.06.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/621906/niy-z.html>

Gitme

Daldaki gül destesidir, mehtaba benzer yüzün,
Ayrılığın güftesidir dağlara çökmüş hüzün.
Gitme n'olur, çünkü terin nârımı bîzar eder.
Tatlı dilin bestesidir, vuslatı söyler sözün.

Müf te i lün/ Müf te i lün/ Müf te i lün/ Fâ i lün

Erol URAZ 20.06.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/622766/gitme.html>

Saklı sevda

Saçının rengini sandım, çiçeğin bir sarısı,
Gülüşün, gül saçıyor, gamzelerin bal arısı.
Tutuşurken dilimizden çıkacak her kelime,
Bilesin kor olacaktır, gecenin bir yarısı.

Fe-i-lâ-tün / Fe-i-lâ-tün / Fe-i-lâ-tün / Fe-i-lün

Erol URAZ 22.06.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/623085/sakli-sevda.html>

Arz-ı Hâl

Dağların altında kaldım, ayrılık ferman gülüm,
Bir selam gönder de bitsin, gayrı hasretlik zulüm.
Ellerim buz, saçlarım kar... Gözlerim hüsrân bakar.
Derdi verdin, dermanım ol, gelmeden evvel ölüm.

Sürdüğün yangın yerinden, bitmez artık gül süsü,
İntizar etsem dayanmaz, dağların kar örtüsü.
İçtiğim meyler zehirden, isyanım benden bıkar,
Fıskırır göğsüm içinden, saklı bir çığ dürtüsü.

Fâ-i-lâ-tün / Fâ-i-lâ-tün / Fâ-i-lâ-tün / Fâ-i-lün

Erol URAZ 23.06.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/623400/arz-i-h-l.html>

Son nokta...

Hayallerimin taraçasında kırlangıç yuvaları var,
Altında bin yıllık sükût, üstünde bin yıllık kar...

Kâinat kadar yaşlı bu yalnızlık,
Cehennem gibi sıcak,
Gökteki burçların bronz duvarlarında
Ünü soğrulur çığlığımın...

Acısının yankısı dökülür üstüme,
Kucak kucak...

...

Gerçeğin aynasında zahiri bir görüntü gülümser,
Ardında saklanmış ebabil kuşları, emre âmâde...

Başımı vurdukça ruhumun istinat duvarına,
Değişir gökyüzünün rengi,
Şimşekler iner semâdan gürültüyle.
Canımı yakar...

Ne yağmur yıkar,
Ne de yıkılır derdimin nirengi...

...

Arzdan arşa her adımda, adını terennüm ederim,
Beyaz da bir, siyah da bir, beterim buymuş derim...

Alıp aşkın zülfikârını,
Şah damarından, kessin boynumu sevgili.
Ateşi ateşle söndürmeli,
Kussun bütün zehrini, içindeki engerek...

Tabibim, dermanım derdimde gizli,
Yaramı deşmeye, bir vebalı el gerek...

Erol URAZ 25.06.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/623942/son-nokta.html>

Yine gelmedin

Kaç bahar, kaç yaz geçti, etrafında saymadım,
Göçmen kuşlar kaç nesil, üstümden uçuverdi...
İçtim aşk şarabını, bir kez olsun aymadım,
Bir hayâl, bir düşün ile, yıllarım geçiverdi.

Bir peri endamıydı, salınışın, duruşun,
Gönlümün bayramıydı, içinde taht kuruşun,
Ayrılık hançeriyle, yüreğimden vuruşun
Hüznümü yaprak yaprak, yollara saçiverdi.

Etrafında kaç ömür, döndüm de yorulmadım,
Hasretin çamuruna, bulandım, durulmadım,
Kimse çalmaz kapımı, nasılım sorulmadım,
Ruhumun imdâdını, duyanlar kaçiverdi.

Söyle yâr, revâ mıydı, bu eziyet bu çile?
Anılar bile yaşlı, harman oldu dert ile.
Aşkınla dalıyorken, ateşe bile bile,
Sen değil, yine gurbet, kolunu açiverdi.

Erol URAZ 03.07.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626391/yine-gelmedin.html>

Çok kızdım

Şiirlerin ziyası ve Çetiner 07 üstadıma ithafen...

Gıybetin her türü günah ve ar ken,
Elin sanal derdi size mi kaldı?
Muhabbet bağında cem olmak varken,
Dedi kodu için, dize mi kaldı?

Bir dedin olmadı, ikiye tamam,
Baktın ki yetmedi, etme ihtimam...
Herkes doğrusuna kendisi imam,
Özde değişmeyen, söze mi kaldı?

Çetin er dedigin bentler yıkmalı,
Gerekirse dağı tasi yakmalı,
Sözü kement edip arşa çıkmalı,
Muhatabı bir kaç beze mi kaldı?

Şiirin ziyası ismi gereği,
Işıtmalı bizi, budur eregi.
Elifi bulmalı görse mertegi,
Küllü terkedip de cüze mi kaldı?

Erol URAZ 04.07.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626851/cok-kizdim.html>

Çile

Köyümün yabancı, şehirde bir dağlıyım.
Gurbetin kafesinde tükenir sandım derdim...
Aşıklar meclisinde yüreğimden dağlıyım,
Ateşin aşkı bende, dağlar dayanmaz der dim.

Vuslata bedel diye, vermediğim nem kaldı?
Sılaya giden yollar, yıkıldı da yar oldu.
Gözyaşlarım tükendi, gözlerimde nem kaldı,
Gecelerim üşüdü, yalnızlığım yâr oldu.

Sanırdım yanağında, gönül bekçisi benim.
Atıldım bir köşeye, kendime bile elim.
Sonunda biat ettim, kaderim gülmez benim.
Bir uzak diyardayım, boşluğu tutar elim.

Sırrına eremedim, ak olmadı bu yazım,
Her akşam hayaline, şikâr oldum kanadım.
Feleğin kastı mı var, neden gelmedi yazım?
Her dem kuru ayazda, dondu kolum kanadım.

Erol URAZ 06.02.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/627661/cile.html>

Nedendir Bilemedim

Bir zamanlar sevgiyle ektiğimiz çiçekler,
Açmaz oldu bir daha, uzanıp deremedim.
Yıldızların altında tuttuğumuz dilekler,
Kayboldular mazide, izini süremedim.

Gök yüzünde bulutlar kızıla dönüşürken,
İçimde yangın başlar avuçlarım üşürken.
Martılar çığlık çığlık halime gülüşürken,
Gözlerinin rengini, son defa göremedim.

Başka kimse giremez gönlümdeki saraya.
Derman olsun istemem yadeller bu yaraya.
Sıra dağlar gizlice çekilmişken araya,
Kader deyip geçemem, sırrına eremedim.

Gözlerimin bebeği, ışıkların ahengi,
Aklımın sürgün yeri, ruhumun saklı rengi...
Vuslatın bedeli mi gurbet denen nirengi?
İkrar verip sılanın, yoluna giremedim.

Çektiğim bunca çile, dertlerin darasıymış,
Saçının leyli değil, bahtımın karasıymış.
Bana hep yazı gelen, feleğin turasıymış,
Sarılıp da yüzümü, yüzüne süremedim.

Erol URAZ 12.07.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629030/nedendir-bilemedim.html>

Nasihat

Değme gönül güllere, bülbülü yandırırısın,
Serme yüzün yerlere, dertlere bandırırısın,
Bakma eller sözüne, kendini kandırırısın,
Sonra dersin ah eyvah, medet sendedir pirim.

Dalma gönül dünlere, günleri susturursun,
Eğme başın ellere, gökleri kusturursun,
Kalma gurbet ellerde, daha niye durursun...
Sonra dersin eyvallah, medet sendedir pirim.

Açma gönül bağrını, dağları kızdırırısın,
Kaçma dostun bağından, ağyâri azdırırısın,
Geçme aşkın deminden, sırrımı sızdırırısın,
Sonra edersin günah, medet sendedir pirim.

Sanma gönül dert ile dolmadan taşar insan,
Görmese de cânânı, aşk ile yaşar insan,
Aşık olmazsa eğer, düz yolda şaşar insan,
Sonra dersin ki billah, medet sendedir pirim.

Erol URAZ 13.08.2011 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/631737/nasihat.html>

Gülüm

Yine yol, yine efkâr, yine gurbet mekânım,
Aklım kokuna sürgün, sana takıldı gülüm...
Bir yanım resimlerde, vurgun yemiş bir yanım,
Hasretin çarmıhına, gönlüm çakıldı gülüm...

Vefasız olanların, gözü yaşla dolmaz mı?
Nemrut'un kızı mısın, hiç insafın olmaz mı?
Beni vurduğun yangın, seni bir gün bulmaz mı?
Gençliğim duman oldu, dilde yakıldı gülüm...

İçimi ince ince, kemirir hasret kurdu,
Bahtımın karasında karanlıklar kudurdu.
Erenler meclisinde, dostlar semaha durdu,
Seni dilenmek için arşa çıkıldı gülüm...

İçimde dinmez sızı, ettiğin zulüm kaldı,
Güneş yaktı gündüzü, geceye külüm kaldı,
Umut yıldızı diye, vakitsiz ölüm kaldı,
Hayatın kıyısında, dağlar yıkıldı gülüm...

Erol URAZ 24.07.2012 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/632798/gulum.html>

Sitem ve Arz'ı Hâl

Şimdi, kar taneleri ince ince yağarken,
Isıtır sanma beni titreyen mum alevi.
Bulutlar hasretini, üzerime yığarken,
Bir gün taşımaz elbet, yıkılır gönül evi.

Hem başımda taç idin, hem aklıma baş oldun,
Yanımda yoldaş idin, yanağımda yaş oldun,
Gönlüme sırdaş idin, içimde savaş oldun,
Terkettiğin o yerde, devrildi sevda devi.

Gözlerin gözlerime, bir bakımlık har mıydı?
Gezdiğimiz sokaklar, ayağına dar mıydı?
Söyle vefasız olan, böyle gitmek var mıydı?
Zaman değirmeninde, tükendi masum sevi.

Üşüyorum sevgili, bir selam yolla bana,
Ne dost kaldı yanımda, ne bacı, ne de ana...
Mendilini sallayıp, gittiğin günden yana,
Çölüne hasret kaldı, ruhum sürgün bedevi.

Erol URAZ 30.07.2012 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/634542/sitem-ve-arz-i-h-l.html>

Meyhane

Meyhaneler içinde kayboldum divaneyim,
Şişelerden süzölen, mey değil, zezem bana.
Dost elinden uzakta, gönlüne bigâneyim,
Bezirgân meclisinde, zül gelir her dem bana.
Esen seher yelinden kokunu seziyorum,
Ayağımın altında hasreti eziyorum.

Kâğıda tütün diye sarıyorken kederi,
Gözümde duman duman hayalin dolaşıyor.
Ölümü özletiyor ayrılığın beteri,
Boşalan kadehlerden umutsuzluk taşıyor.
Alıp akılsız başı yollarda geziyorum,
Yanımda sen yoksun ya, canımdan beziyorum.

İçtiğim her yudumda içimde buruk tadın,
Titreyen tellerinde kemancının efkârı.
Gözünün karasında aşka düştüğüm kadın,
Bâdeler söndürmüyor içimdeki bu nârı.
Baktıkca aynalara kendime kızıyorum,
Sensiz geçen her güne bir mezar kazıyorum.

Şarabın buruk tadı, dudağımda dudağın,
Sokaklarda gölgeler, yalnızlığın gizleri.
Saçlarının her teli takıldığım tuzağın,
Savrulan yapraklarda ayrılığın izleri.
Bir hayat nasıl biter, boşluğa yazıyorum,
Düştüğüm kaldırımında aşkınla sızıyorum.

Erol URAZ 08.08.2012 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/637316/meyhane.html>

Gül

Erken geldi, tez bitti, beklenen o bahar,
Başını öne eğer, yaprağını büzer gül.
Yâd elinden savrulup, esince deli rüzgâr,
Yay eder dallarını, dikeniyile bezer gül.

Açılmadan solarken, goncası birer birer,
Bakıp engin göklere, kadere sitem eder,
Derdini kimse bilmez, uzaktan bakıp gider,
Yanağında çiğ gibi, gözyaşını süzer gül.

Kokusunda binbir sır, özünde cennet saklı,
Kelebekler, serçeler, her haline meraklı,
Hüzünle sarmalanmış, işveli, bal dudaklı,
Bahçelerde derilmez, rüyalarda gezer gül.

Gün batarken bir akşam, rengini yola serse,
Gül tenini okşasam, kalbini bana verse,
Bahar yeniden başlar, cemre gibi düşerse,
Siler kara bahtımı, yeni baştan çizer gül...

Erol URAZ 21.09.2011 Lüleburgaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/640440/gul.html>

Desem ki...

Desem ki saçlarının sarısında gün ıdır,
Turnalar nazârınla, ufuklarda süzülür.
Sanma ki yokluğuna bu yüreğim alışır,
Duysa ölüler bile, ayrılığa üzülür.

Desem ki güzelliğin cennetimin âlâsı,
Aşkının nârı ile cehennemler kavrulur.
Seni sevmenin gülüm, lügâtte yok imlâsı,
Gözünün mavisinde mâsivalar savrulur.

Desem ki gün bitip de pusu kurunca gece,
Karanlıkta hayalin, yanımda yoldaş olur.
İsmi ni fısıldaşır yapraklar hece hece,
Yüreğimde hasretin, gözlerimde yaş olur.

Melekler çaresizken, ruhumun imdâdına,
Gözümde tütüyorsun, içimdeki yarasın,
Yıllar da geçse bir gün, düşer isem yâdına,
Yalnız yüreğin değil, ellerin de arasın.

Erol URAZ 30.08.2012 Eskişehir

Mâsiva: Allah (cc) den başka her şey.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643030/desem-ki.html>

Teyit...

Ürküyorken karanlık namluların sesinden,
Gölgen eksik olmadı hainin ensesinden.
Vatan sağolsun diye verdiği nefesinden,
Dağlar bile titredi, geçilmiyor Memedim,
Senden başka bir yiğit seçilmiyor Memedim.

Gökkubbenin altında ölüm dokunur yiğit,
Melekler kıyam durmuş, adın okunur yiğit...:'(

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/644301/teyit.html>

Yâr gözünde kimliğim...

Dalgası durulmayan okyanuslar gibiyim,
Yıkılır dev gemiler, yüreğimde savrulur.
Fersah fersah derinde, define sahibiyim,
Ruhum fırtına boran, bağrım aşkla kavrulur.

Gözlerinin rengiyle boyanırım her sabah,
Gözyaşımın şiddeti, kayaları parçalar.
Benimle dalgalanır sayısız sevap günah,
Uzanır, alır beni, yanağına yâr çalar.

Boğulmuş tüm aşkları sürüklerim sahile,
Yaşayan ölüleri korkutur derinliğim.
Öfkemin heybetiyle tükenir bütün hile,
Tutuşan yüreklere can katar serinliğim.

Gün olur kaybolurum, mâverâlar sislenir,
Uçuşan martıların kanadına konarım.
Gün olur susar dilim, rengim sana seslenir,
Aşkın ayazım olur, gözlerinde donarım.

Erol URAZ 11.09.2012 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647011/y-r-gozunde-kimligim.html>

Bu gece

Daracık odamın bir köşesinde,
Dert ile maziye daldım bu gece.
İçtikçe hasreti nâr şişesinde,
Kendimi boşluğa saldım bu gece.

Ne bir hesap sordum, ne hesap verdim,
Gecenin koynuna acımı serdim,
Tan yerinde günün şavkını derdim,
Aşkınla çaresiz kaldım bu gece.

Yıkıldı hayaller, tıkanı nefes,
Kalmadı içimde sevdaya heves,
Ağla deyip durdu içimde bir ses,
Sabır kapısını çaldım bu gece.

Kaybolan yılları vuslata yordum,
Umut var mı diye arayıp durdum,
Gecenin leyline cevabı sordum,
Bir çift mavi düşten aldım bu gece.

Erol URAZ 25.10.2012 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/660892/bu-gece.html>

Ar'af da bekleyiş...

Ne olur sevdiğim, gözlerime bak,
Karanlığım ışık görsün özünden.
Belki de vuslatın mahşerden irak,
Teselli bulayım, mavi gözünden.

Başımı taşlara, vursam ne fayda,
Sensiz geçen ömür Billâhi zâyda.
Nafile yılları, yaşıma say da
Vuslatı bulayım tatlı sözünden.

Bir nefestim, sana estim yel gibi,
Sensiz sıla bile, gurbet el gibi,
İçimde hasretin, yanan kül gibi,
Sönmeden tutuşur, aşkın közünden.

Saçının telinde sevdam salınır,
Eğme kaşlarını, gönlüm alınır.
Bilmem daha kaç yıl, ayrı kalınır,
Tahtımı karartan, bahtım yüzünden.

Erol URAZ 02.11.2012 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/663419/ar-af-da-bekleyis.html>

Sarı çiçek

Sevdim diye bu âlemde,
Aşkı haram sayan oldu.
Kâğıt karardı, kalem de
Elimizde çıyan oldu.

Bilemedim ahirini,
Gerçek sandım zahirini,
Yaram deşip de irini,
Gözyaşımınla yuyan oldu.

Dolaştım gurbet elini,
Sevemedim güzelini,
Görüş gününün zilini,
Bizden önce duyan oldu.

Yazıldıysa gelir başa,
Âyan olmuş kurda kuşa,
Ecel gelir koşa koşa,
Ömür bitti ziyan oldu.

Çalar mı vuslatın sazı,
Kül olsam da dinmez sızı.
Sarı çiçek aşkımızı,
Muhannete yayan oldu.

Erol URAZ 06.11.2012 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665319/sari-cicek.html>

Ne değişti..?

Bil dedin...
Bilemedim..!
Bilemedim vuslatın yolunu,
Dimağımda yıllar bulandı yâr.
Hatıralar darmadağın,
Kelimeler beynimde kelepçe,
Düşlerim katliam,
Umutlarım yaralı,
Yaramı sarmış hicran,
Buna can mı dayanır can...

Gel dedin...
Gelemedim..!
Gelemedim, yollar ayağıma dolandı yâr.
Şimdi aklım ziyan,
İçim feryat figan,
Koynumda çıyan
Gözlerim seni gözler,
İçim, kan ağlar kan...

Sil dedin...
Silemedim..!
Silemedim maziyi, bende sarmaş dolaş.
Yüreğim tarumar,
Bedenim yorgun,
Gidişin vurgun,
Şimdi hayat, kaybettiğim bir kumar.
Kaybedecek gayrı neyim,
Neyim kaldı yâr..?

Bilemedim yolunu,
Gelemedim yanına,
Silemedim gözlerimin yaşını.
Şimdi kucaklayıp mezar taşı mı,
Vurmak zamanıdır
Başımı başımı...

Erol URAZ 04.08.2011 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675358/ne-degisti.html>

Rüya gibi...

Bağlar bozan sam yeliydi, esti har gibi
Dağlar boyu nârdan geçip aşk ile yandım.
Ceylanların su içtiği bir pınar gibi
Nağmelerin arasında sesine kandım.

Gözlerinin mavisinde, zümrüt nakışlar
Gamzesinde güller açar, yaz olur kışlar
Mecnun'dan da beter etti, ah o bakışlar
Turnaların yunağında bir peri sandım.

Saçlarında kır çiçeği, güzellik tacı
Ab-ı hayat oldu bana sunduğu acı
Efsunlanmış kokusunda buldum ilacı
Yüreğimi söküp onun aşkına bandım.

Felek, zaman gürzü ile vurdu yarama
Dedi "merhem et derdini, ilaç arama"
Her sorunun bir çözümü belki var ama
Sevdasıyla çaresizce, adını andım.

Erol URAZ 20.12.2012 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681718/ruya-gibi.html>

El-veda

Bir dumandın içimde, hep yandın
Vazgeçemem sandın,
Gözümde tüten yâr gibiydin,
İçimde efkâr gibiydin,
Başımda kar gibiydin,
Yarama yarar gibiydin,
Bir keramet var gibiydin.
Ama;
Cehennemim dibiydın...

Canına yandığım,
Usandığım,
Nefesimin isi, elimin pisi,
İhanetin en sinsisi,
Efkâr dağlarımın sisi,
Dost sandığım.
Sislerin arasında, sansardan da beterdin,
Keyfine kandığım.
Dolaşsan da beynimin kıvrımlarında
İçimde geberdin...

Yalnızlığımın kaba sızısı,
Çirkinliğimin kâkülü,
Aczimin kuru gölü,
Nefretimin kıyılarında dolaşan bir ittin,
Şeytanın kısır dölü,
Kovdum seni kapımdan,
Defoldun gittin...

Her geçen gün içimde boşluğun,
Dağ dağ büyürde, dağları sarmak ister,
Yıldızlara varmak ister,
Göğsüne vurmak ister,
Yâr gibi sarmak ister seni,
İnkârı yok bu hoşluğun...

Tütünün hası,
Rakının havası,
Derdimin cilası
Tadı olmasa da hayatın,
Sarhoşluğun tadına,
Sen olmadan varmak ister,
Dokunur gibi bir kadına...

Hep zulamdaydın,
Hep yanımda yanmaya hazır bir fitil.
Ben emrine amadeydim,
Sen göğsümü kurşunlayan katil.

Ölüm fermanımın boş kâğıdı,
Yetim yanımin ağıdı,
Dirar'ın tağudu..!

Durulup uslanmam, coşarım artık,
Dört yana taşarım artık,
Gece gündüz koşar,
Hayatı yaşarım artık,
Senden kurtuldum ya;
Gerisi vız gelir,

Kariyi bile boşarım artık...

Erol URAZ 08.01.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/685165/el-veda.html>

Anladım ki...

Hasretin dondururken gözlerimdeki nemi,
Anladım ki yokluğun dağlarda kar örtüsü.
Sokaklar kudurturken içimde cehennemini,
Anladım ki yokluğun aşka isyan dürtüsü.

Maviyle yeşil hare el ele mâverada,
Ebruli bir seherde harman olmuş şevk ile.
Aşıklar divan durmuş bu sevdaya verâda,
Anladım ki yokluğun gönül payeme çile.

Yıkılmış intizarım çartanda pare pare,
Saçların sarmalamış ruhumun çeperini.
Çekilmiş can damarım, kalmamış bir usare,
Anladım ki yokluğun dertlerin en derini.

Felekler kavil etmiş sevdama bedel diye,
Dönüp ağyâre sunmuş göğsündeki serveti.
Kalbimde ayak izin, bana kalan hediye,
Anladım ki yokluğun vuslatın kurban eti.

Erol URAZ 25.01.2013 Eskişehir

Hare: Bazı nesne, canlı, göz vb. de dalgalanır gibi görünen parlak çizgiler, meneviş

Mâvera: Öte, görülen alemin ötesi

Verâ: Dünyayı terk etme hali

Paye: Rütbe, derece aşama

İntizar: Birinin gelmesini, bir şeyin olmasını bekleme

Çartan: Uçurum dibi

Usare: Özsü

Kavil: Sözleşme

Ağyâr: El, elalem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/691676/anladim-ki.html>

Bir gece hali...

Ateş böcekleriyle dans ederken karanlık,
İçimde bir fısıltı, der ki sürgün zamanı...
Dünya mezar misali, ömür desen bir anlık,
Ruhumu kemiriyor, unutulmuş her anı.

Çırasız akşamların ardı zifir karası,
Öncesi ah-u zarım, derindedir yarası,
Kaç adımlık yaşanır, iki kapı arası,
Pişmanlık melaneti, sarmışken dört bir yanı.

Kapadım gözlerimi, ebruli bir hayale,
Işıldayan cemalin dönüştü bir hilâle,
Örölmüş bentlerini yıktı coşkun şelale,
Mendilinle gözümü, sil gönlümün cananı.

Meğer ağ kurmuş belâ, yazgımın sokağında,
Gel tuzaga düşeyim gözlerinin ağında.
Zemheri gecelerin gecikmiş şafağında,
Gel ki tutuşup tütsün, ocağımın dumanı.

Erol URAZ 06.02.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/696078/bir-gece-hali.html>

Bir ayrılık türküsü...

Gelişinden belli gülüm,
Bir ayrılık havası var.
Yüreğinden farklı dilin,
El âlemin riyası var.

Niye benden kaçır gözün,
Yanağında saklı hüznün,
Söylediğın her bir sözün,
Yürek yakan nidası var.

Dost bağında yerin olsun,
İçin rahat, serin olsun,
İsterse çok derin olsun,
Her bir derdin devası var.

Kimler etmiş bize nazar,
Kem gözleri kuyu kazar,
Bu yazıyı yazan bozar,
Mecnunların duası var.

Erol URAZ 12.02.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/700694/bir-ayrilik-turkusu.html>

Çığlık

O gidişin sonrası gözlerimde sel oldun
Yine gam, yine keder yine dünyam kerbela
Dün mü düş tü bu gün mü, söyle nasıl el oldun?
Anladım ki dertlerin hepsi bana müptela...

Ayrılık bulutları işliyorken toprağı
Kalmadı dallarımın dökülmemiş yaprağı
Deli divane gibi bekliyorken şafağı
Gördüm ki ufukları sarmış püsküllü bela.

İçimdeki bu yangın dönüşmeden serine
İttiğin uçurumdan düştüm daha derine
Kuşanıp siyahları ak gelinlik yerine
Beklerim ki gelesin ölüme çeyrek kala.

Saçının tellerinden ışıırken fecrin yeri
Şebnemler kıskanırdı yanağındaki teri
Ey gönlümün sultanı, iki gözümün ferî
Şavkınla vur boynumu, sonra okut bir sela.

Erol URAZ 23.02.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/703532/ciglik.html>

Sızı

Güneş batar, bir hayâlden gelir hüzün pâresi.
Akar da göz yaşlarım; ah, viran eder hâresi.
Bu ayrılık, yoksa aşkın ödenmeyen borcu mu?
Onulmayan bir yaraymış, bulunmuyor çâresi.

Me-fâ-i-lün / Fâ-i-lâ-tün / Me-fâ-i-lün / Fâ-i-lün

Erol URAZ 05.03.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/705635/sizi.html>

Arz-ı hâl

Dışarda deli bir bahar havası,
Gözümde gözlerinin yara izi var.
Hangisine yanayım, aklım firar, işim zarar.
İçimdesin, çıkmıyorsun yâr.
Bulur muyum seni,
Gezsem diyar diyar...?

Söyler misin şimdi,
Göğsümdeki cehennem yayılırken kanıma,
Hangi ateş yakabilir tenimi?
Hangi dağdan esen yel serinletir beni?
Geceler zehir zemberek,
Geceler ruhumda engerek.
Dilimde küflenmeye yüz tutmuş
Heceler var bilmediğin, bilmen gerek ..!

Seni seviyor olmanın acısını unutturamayan
Aklımın inkârdan yoksun putu,
Gönül tahtıma vuran Ebrehe benmişim ben..!
Filler de benimmiş, fiiller de...
Ölüm mü daha kolay şimdi söyle?
Yoksa böyle beklemek mi gölgesinde acının?
Söyle, nasıl yaşanılır hayat,
Ve nasıl yaşlanılır göz yaşı olmadan,
Dokunmadan tellerine saçının?

Kaybolmuş ekmeğimin buğusu,
Ve hayatımın en yanlışıymış meğer
Yıllar önce sandığım doğrusu...

Oysa bir demlik sevdaymış hayat,
Bardağı hep taşıran.
Bu et, bu ten, bu beden
Çürüyen bir urmuş.
Elest bezminde yazılırken yazımız,
Kader, böyle bir tuzak kurmuş...

Erol URAZ 14.03.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708728/arz-i-h-l.html>

Ahvâl

Gel kitapsız..! Başka yârdan umar değil ar gelir,
Gel..! Bu âlem sensiz olmaz, bütûn şehir dar gelir.

Beklenen mahşer midir, mâşukunla vuslat için?
Sonra eller şüphe eyler, bu aşka bîzar gelir.

Kim günahsız söyle, cîhanda var mı pür-nûr olan?
Pây-i tahttan sorsalar, sanma başka ikrar gelir.

Zây'olan yalnızca gönlüm değil, tükendim inan,
Gün biter ben beklerim; yâr yolunda ağyâr gelir.

Gözlerinden ıslak ıslak hüznün akar iz kalır,
Kaşların yay, kirpiğin ok, bakışların hâr gelir.

Saçlarından sıyrılıp, savrulan türâb olmuşum,
Bal süzerken öptüğüm leblerinden efkâr gelir.

Gün doğarken yaylalardan eser bahar yelleri,
Bir gül açsın gül yüzünden, desem boran kar gelir.

Gök yanar, yer kavrulurken ruhumda şivan taşar,
Sanma cânan el olursam bu ayrılık kâr gelir.

Fâ-i-lâ-tün/ Fâ-i-lâ-tün / me-fâ-i-lün/ fâ-i-lün

Erol URAZ 20.04.2013 Eskişehir

Ahvâl: Durumlar, haller, vaziyetler, davranışlar, olaylar.

Umar: Çıkar yol, çare.

Maşuk: Sevilen, âşık olunan (erkek)

Bîzar: Tedirgin, bezmiş, usanmış, bezginlik getirmiş.

Pây-i Taht: Padişah tahtının bulunduğu yer.

Zây: Zıyan, heba.

Ağyâr: Başkaları, yabancılar, eller.

Hâr: Sıcak, kızgın, yakıcı.

Türâb: Toz, toprak.

Leb: Dudak.

İkrar: Benimseme, onama, kabul, tasdik.

Şivan: Feryat, figan, mâtem, yas.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/721194/ahv-l.html>

Fısıltı

Buluşunca hüznümün râyihasıyla güller,
Periler fısıldaşır taşların arkasında.
İçilir de bâdeler, lâl olur aşka diller,
Uzayan şu gölgeler, bir ömürün yasında.

Dile söylemek kolay, bin cefa dehlizinde,
Ararım diyar diyar, kaybolurum izinde,
Uzanıp uyuklasam yaslanarak dizinde,
Kırılır elim kolum, billahi başkasında.

Boşa geçti yıllarım, kahr ile geçti her gün,
Tükenir mi feryadım, çok mu sürer bu sürgün?
Güzelim, beyaz gülüm, gel sevenin çok üzgün,
Yüreğim yanar durur, göz yaşı deryasında.

Gün olur söner güneş, bitmez inan bu hasret.
Mavi gök, kızıl ufuk, söyle nedir bu kasvet?
Bir adım gelip bana, solmayan aşka meylet,
Ölüler pay eylemiş, iftira sofrasında.

Erol URAZ 14.05.2013 Eskişehir

Bu şiire aruz vezniyle başladım ama ilk dizede söylemek istediğim şey son iki hece ye ihtiyaç kalmadan bitince aynı aruz kalıbında 7+7 hece düzeniyle devam ettim. Sonucu üstadlarımın ve okuyan şair dostlarımın takdirlerine bırakıyorum.

Mü-te-fâ-i-lün / fe-û-lün / Mü-te-fâ-i-lün / fe-----û-lün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/728639/fisilti.html>

Felek...

Felek..! Ne gördüm ki senden ne söyleyim kârına.
Kapında bin türlü derdin düşürdün efkârına.
Ölümden evlâ mıdır, geçmiyor bu âzâr-ı dil ?
Cefâ çeker girse bülbül, seherde gülzârına.

Me fâ i lün Fâ i lâ tün Me fâ i lün Fâ i lün

Erol URAZ 30.05.2013 Eskişehir

Âzâr-ı dil: Gönül yarası
Gül-zâr: Gül bahçesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733449/felek.html>

Dil-efgâr

Ben aşkı düşte bir hevâ, gülüşte bir riyâ gördüm.
Karardı gözlerimde gün, meğer ki kibriyâ gördüm.
Ateşle imtihan mıdır içimde bir cehennem var?
Tükendi şevki gönlümün tükenmeyen ezâ gördüm.

Me fâ i lün Me fâ i lün Me fâ i lün Fe î lâ tün

Erol URAZ 01.06.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/734114/dil-efg-r.html>

Gayr-i ihtiyârî

Desem ki çalmaz kapım gelir geçersin felek,
Adâletin yok mudur, adam seçersin felek.
Dolaşmış efsûnların yıkar gürîz-gâhımı.
Elinde altın kafes, hüküm biçersin felek.

Me-fâ-i-lün / Fâ-i-lün /Me-fâ-i-lün / Fâ-i-lün

Erol URAZ 03.05.2013 Eskişehir

Gayr-i ihtiyârî: Düşünmeden, elinde olmaksızın, istemeksizin.
Gürîz-gâh: Sığınılacak yer.
Efsûn: Büyü, sihir, gözbağcılık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/734684/gayr-i-ihtiy-r.html>

Hâl-i İhtizâr

Saman yolunun şavkı gözlerimde donarken,
Yakamozlarla taşar, yanaklarımdan yaşlar.
Kaybolmuş bir yarımım, gül dalına konarken,
Karanlık örtüm olur, yastığım keskin taşlar.

Gecelerin kasveti ruhumda nakış işler,
Bir adın kervan kıran, bir adın tuzak olur.
İçimde bir canavar, kahrından beni dişler,
Hasretlik şah damarım, vuslatın yasak olur.

İhanet bilmecesi titretir ince ince,
Yüreğime köz düşer, yüzümü dağlar ayaz.
Kelimeler yol bulur, bir hiçliğe kendince,
Çılgılığım bende kalır, gecelerde donar yaz.

İssızlığın içinde ağarırken tan yeri,
Kördüğüm olur sonra aklımın dolaşığı.
Hüznüm bendini aşar, söner gözümün ferî,
Çırpınır gök yüzünde son yıldızın ışığı...

Erol URAZ 17.06.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738313/h-l-i-ih-tiz-r.html>

Tecrid...

Tanrı içine çekmişti nefesini sanki birden,
Kâinat öldü...

Çığlık çığlığa kondu dünyama.
Göğsümün tam şurasına.
Dev ihtişamıyla.
Sen deki ölüm,
Ben diyeyim daha beteri...

Gök kuşağı çekildi,
Ebruli kelebekler gibi savruldu hayaller
Yitirdi anlamını
Çiçekler, güller
Ve daha neler neler,
Soğruldu bütün renkler...

Boş hareketler,
Boş dokunuşlar,
Ölü bakışlar, üşütmeyen kışlar
Amaçsız kanat çırpışlar,
Ve gökyüzünden
Düşmeye başladı kuşlar,
Ruhsuzdular...

Her şey yalnızca atomlardan ibaret,
Enzimatik bir reaksiyonda,
Hücre içinde kalan.

Sebepli
Ama hissizdi...

İçimdeki sancı dondu, ateş dondu,
Su,
Donakaldı...

Tanrı içine çekmişti nefesini sanki birden,
Kâinat öldü...

Erol URAZ 25.06.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/740360/tecrid.html>

Turnam

Telli turnam!

Ağrı dağımın doruklarında ığlıkların.
Süzölüşün sıcak iklimlere mi,
Bırakıp gittiğin yangın yerinden?
Kanatların serinletmez ruhumu,
Gün yanığı değil,
Cehennem karası bu,
Nârı kendi içinde...

Bin ölüm bir ayrılık eder mi toplarsak?
Yada çarpsak bini binle.
Gök ayrılık, yer ölüm.
Sen giderken
Pervaneyim etrafında.
Süzölüp gidişin nere?
Başımdaki duman değil,
Sis değil,
Cehennem tütsüsü bu,
Nârı kendi içinde...

Süzölüşün sıcak sulara mı,
Bıraktığın yangın yerinde?
Eriyen kar suyu değil pınarlardan taşan,
Çiy değil,
Çığ değil dökülen,
Kanla karışık yağmur bu,
Nârı kendi içinde...

Allı turnam!

Uykusuz gecelerin sabahında
Süzölüşün derin uykulara mı yâd ellerde?
Vururken çığlıklarını göğsüme,
İçimde dönüşen
Ninni değil,
Türkü değil,
Cehennem gürültüsü bu,
Nârı kendi içinde...

Bir gün olur aşiyana döner misin?

Ömrüm...
Vur başını..!

Erol URAZ 13.07.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/745241/turnam.html>

Acaba..?

Kahır zindanından mektup yolladım,
Yalnızlık elinden aldın mı güzel?
Gözlerimden akan yaşla pulladım,
Keder deryasına daldın mı güzel?

Ayın etrafında kurulmuş hâle,
Şavkında cemalin benzer hilâle,
Özenmiş lâleler sendeki hale,
Cennet-ül âlâ da kaldın mı güzel?

İçimde hasretin perişan eder,
Bu mudur nasîbim, bu mudur kader?
Dağılsın diyerek serimde keder,
Tatlı bir tebessüm saldın mı güzel?

Baharı beklerken geçtim yazını,
Yağmurlar anlatır işve nazını,
Alıp da eline aşkın sazını,
Bir sevda türküsü çaldın mı güzel?

Erol URAZ 08.08.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/752742/acaba.html>

Sor

Sevdan biterse eğer, çığlığım arşı varır
İsmını sayıklayıp, anan benim, dile sor!
Güneş vursa yüzüne, kanatlarım kızarır
Sana candan öte de, cânan benim, çöle sor!

Sözlerin ferman olur, düşlerimde saklarım
Gözlerinin feriyile, yüreğimi aklarım
Ellerim savaş yeri, kan gölü ayaklarım
Seherde dikenlere, konan benim, güle sor!

Benliğimden geçerim seni gördüğüm anda
Bu sevdanın bir eşi, bulunamaz cihanda
Aşkının mahkûmuyum, dünya denen zindanda
Bir gülüşün hazzına, kanan benim, ele sor!

Başımın izlerine, mihenk ettim taşları
Kıyam durmuş melekler, gönlümün sırdaşları
Arştan boşalıp arza, süzülen bu yaşları
Yüreğinde toplayıp, yunan benim, sele sor!

Yârdan ayrı düşmesi, kolay gelir dile, zor..!
Düşte bile nâçârım, gel de bunu hayra yor
Arttıkça aczîyetim, içimde büyür bir kor
Ateş-i dilden özge, yanan benim, küle sor...!

Erol URAZ 12.08.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753650/sor.html>

Güzel

Saçlarında kır çiçeği
Bahar mısın, yaz mı güzel?
Düştüğüm sevda gerçeği
Sence daha az mı güzel?

Salınırsın endâm ile
Mahcup olur güller bile
Nedir bu çektiğin çile?
Söz mü değdi, göz mü güzel?

Coşar birden sel olursun
Dağdan esen yel olursun
Niçin bana el olursun?
Bunlar işve, naz mı güzel?

Yanağına çökmüş hüzün
Yaşlar ile dolmuş gözün
Sitem dolu her bir sözün
Çilem sana haz mı güzel.

Erol URAZ 07.08.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755077/guzel.html>

Doldur be sâki-1

Yılların yangını sönmez bu canda
Yağmurun selinden doldur be saki
Aslı'da hakkını alır divanda
Kerem'in elinden doldur be saki

Kapını çalıp da geldiğim anda
Anladım ki geçen ömür ziyanda
Tan yeri ağardı, artık uyan da
Seherin yelinden doldur be saki

Aşık olan gelmiş ağlar bir yanda
Dertlerin ziyası tüter sîmanda
Al acımı biraz daha dayan da
Kederin telinden doldur be saki

Sevdiğim kayboldu ahir zamanda
Bahar gelmez gayrı dağlar dumanda
Yüreğim dağlansın kadehe ban da
Güzün gazelinden doldur be saki...

Erol URAZ 25.01.2012 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755720/doldur-be-s-ki-1.html>

Der deyi deyi

Muhabbet bağında, muhannet eli
Oturmuş sofrayı kur deyi deyi
Bozuk akort ile titreşir teli
Al başını taşa vur deyi deyi

Süleyman'a vekil, Kârûn'a vasi
Bir nefesine köle, derûna âsi
Anlatır cenneti saklı siyâsi
Varını yoğunu ver deyi deyi

Ateş ödünsüzdür sözde imandan
Uçkurdaki akıl bezdirmiş candan
Ağız sulanır da umar bir yandan
Soyun da koynuma gir deyi deyi

Tabibim dermanım sunmuş nâr ile
Dağlanmış yüreğim, yunmuş har ile
Varlığımdan geçtim, Hak'tan var ile
Dünya malı bende kir deyi deyi

Kim almış dünyada fazla bir nefes
Biter bu saltanat eyleme heves
Üflenince sur'a çağırır o ses
Kalk da ektiğini der deyi deyi

Erol URAZ 20.08.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755978/der-deyi-deyi.html>

Med-cezir

Sır'at dan düşsek bile, elbet geçilir nâr dan
Ateşten de ziyade, sevdayı yakar gördüm
Erirken üstünde kar, dağlar eksilir var dan
Eridikçe bedenim, derdimi vâkar gördüm

Efkârla mastarlayıp, yüreğimin pasını
İçinde harman ettim, acının en hasını
Tutuyorken ölmeden, öldüğümün yasını
Âlemi düğün dernek, nağmeden bıkar gördüm

Kadehlerde mey olmuş gözlerimden çözülen
Otağım şîvan yeri, ben mişim hep üzülen
Sislerin arasında, bir hayâlken süzülen
Kalbimi bir sahrâda, divâne şîkâr gördüm

Boğazımda düğümlü bir nefese dūçarım
Aczimin temelinde küll olana nâçarım
Feleğin fermanıdır, firkat külü saçarım
Bastırdıkça isyanı, göklere çıkar gördüm

Erol URAZ 23.08.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756603/med-cezir.html>

Son/uç (Müstezat)

Dağlar benim der_di gâmım, sisleri efkâr olur
Savrularak yağma kar
Tutsam o yârin elinden, ellere bî-zâr olur
Söz edilir âşikâr

Bir gün olur belki cânan, vuslat olur gün gibi
Cennete vurgun gibi
Aydınlatır arzı gökten, yerdeki esrâr olur
Yükselişin tende yâr

Bilmez cefâ çekmeyenler sevdiğinin kadrini
Kendi bulur ecrini
Gel gör ki aşktan içersen, peymaneler hâr olur
Gönlünü bir sır yakar

Eyvâh ki sevdâ yüzünden, gurbete sürgün giden
Fâili olmaz neden?
Ağyâr da el-insaf etmez, avcıya şîkâr olur
Dilde taşar âh-ı zâr

Ey sevdiğim, şehr-i yârim gel de inâyet buyur
Yoksula sevgin duyur
Çöllerde kaybolmuşum gel, bir peri dîldâr olur
Bâd-ı sabâ bestekâr

Müs tef i lün Fâ i lâ tün Müf te i lün Fâ i lün
Müf te i lün Fâ i lün

Erol URAZ 29.08.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/758090/son-uc-mustezat.html>

Terennüm (Gazel)

Geçti ömrüm bir güzelden çektğim bin cefayla
Der ki bir yandan belâyım, günde yüz bin defayla

Gördüğüm yalnızca aşkın, tütmeyen yangınıymış
Küllerinden kavrulanlar, iflah olmaz sefayla

Bir taşın üstünde dağlar, yükselir yâr elinden
Kim ki dert isterse bilsin, yüklenir bî-vefayla

Sâkiler bilmez ki halden, sarhoşun akli bir hoş
İstemez dildâr elinden, derdi bitsin şifayla

Bâdeler süzdükçe efkâr, titretir telde kalbi
Gâh_i mest eyler içerken, bir sihir istivayla

Mahşerî bir çıglık olmuş, isyânım can özümde
Son seferden ihtiyârım, mâh_ı özler duayla

Ellerinden gûl-i zârın, ah edip fak'r içinde
Bir nefestir aldığım haz, yâr lebinden hevâyla

Geçmeyen bir gün mü varmış, bitmeyen sürgün olsun
Kurtulur elbet felekten, yükselen bir selâyla

Bekle, bir gün âh-u zârın, belki Mevlâ duyar da
Kaldırır kahrın Uraz'dan ol hükümran rızayla

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fe û lün

Erol URAZ 30.08.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/759612/terennum-gazel.html>

Çığlık

Vahşetin gölgesindeyken, bu idraksiz dirâyet
Beklenen bir asâlettir, hüdâ vermez hidâyet
Sanki Hak'tan emir almış, zuhur etmez inâyet
Üstte gök, altta yer inler, tükenmez hiç cinâyet

Dehşetin haddi olmaz, yoksa vicdandan usâre
Şeytanın ismi kalmış, seyreder şaşkın avâre
Yükselir arşa çığlıklar, bedenler pâre pâre
Ağlaşır gökte yıldızlar, bu Nemrut'muş ne çâre

Ter içip şer kusarken, bir melânet çemberinden
Dil susar, el durur bekler, durulmaz şer yerinden
Kahr_ı, kardan sabun etsen, temizlenmez kirinden
Bir zulüm ufku sarmış, titreşir dağlar derinden

Dallarından kopup birden, solarken tüm çiçekler
Kör mü olmuş bu insanlık, pusar sessizce bekler
Kürsülerden yalan yanlış, durun derken şebekler
Parçalar kendi neslinden, kuduz olmuş köpekler

Namlulardan süzölmüş, kol gezer yollarda mermi
Fikri yok, fırlayan kurşun hedef aklımda der mi
Kan emerken koparmışsın, çıkan isyan kader mi
Aynalar tiksindir senden, akan yaşlar değer mi

Olmamış kârı kahrından, çekilmez hal esaret
Kendi mülkünde, keyfinden konuşmaz, lâl esaret
Mahşerî yerde kavrulmuş, ateşten şal esaret
Dost elinden sarar olmuş, bu istidlal esaret

Zulmü yok et ezilmişken, bu mazlum halk için, tez
Sonra geç dünya derdinden, başın dik, korkusuz gez
İbret almak niçin zordur, bütün ömrünce bir kez
Âhirin taş mezarlıktır, sararsın üç kulaç bez

Zülfikâr şarla doğrulsun, çıkarmışken kınından
Kanla yoğrulmuş özgürlük, bedel ister canından...!

Fâ i lâ tün Me fâ î lün Me fâ î lün Fe û lün

Erol URAZ 19.09.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/763735/ciglik.html>

Şikeste

Ey sevgili, sır bağında
Gül ağacın bana dâr mı?
Bülbül çile tuzagında
Sebep güle âh-ı zâr mı?

Gâhi hızlı, gâh aheste
Seni çektim her nefeste
Çırpınırım bir kafeste
Sende böyle heves var mı?

Dağlarım nakış nakış
Düşer efkâr, belli ki kış
El sevinir tutar alkış
İntizârım ele kâr mı?

Nasıl geldi, öyle gider
Aslı yansa, Kerem tüter
Bir post ile bir çul yeter
Azda karar, bana ar mı?

Sermayemden yavaş yavaş
Zarar ettim, bitti uğraş
Uraz verdin türlü savaş
Şikâr mısın, fedakâr mı?

Erol URAZ 26.09.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765643/sikeste.html>

Mektup

İssiz bir kıyıydım şunun şurası
Şimşekler çakıyor serimde şimdi
Çekildim deryanın derinliğine
Keskin kayalar var yerimde şimdi

İster vur kendini, istersen çağla
Ya da kes zülfünü, karalar bağla

Hani bendim kara bahtın ışığı
Hani yanağında ter bulaşığı
Kaç kere söyledim, yorar aşığı
Sunduğun ayrılık, herimde şimdi

Doldur yüreğini yeis meyiyle
Belki temizlenir nisyan neyiyle

Feleğin örgüsü, yazgımda hîle
Sanma ki bülbülün niyâzı çile
Göz yaşı çiy olmuş seherde güle
Ölüm soğukluğu, dirimde şimdi

Eğlen dur bir zaman, zevk-i sefayla
Tanırsın elbet, cevri-cefayla

Bahtiyar değilim, ufkum da siyah
Döküldü dilimden sayısız eyvah
Güneş olup doğsan bile her sabah
O dönülmez akşam, berimde şimdi

Gurubun kızılı döner hâkiye
Bıraktığın hasar gider Bâki'ye...

Erol URAZ 01.10.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/767068/mektup.html>

Benim

Dağların ayazı cana batarken
Köpüren sular da çağlayan benim
Koynumda karanlık volta atarken
Issız hayallerle ağlayan benim

Yeşermez içimde vuslat inancı
Sen yine, sabâ dan başla kemancı
Onulsun diyerek içimde sancı
Göğsünü ateşle dağlayan benim

Bir zaman dilerken onca dileği
Pusularda gördüm kahpe feleği
Daha ne bekliyor ölüm meleği?
Davet ile sebep, sağlayan benim.

Her gecenin sonu, olsa da sabah
Taşar düşlerimden sebepli bir ah
Sinsi gülüşlerden sızarken günah
İlmeği boynunda yağlayan benim.

Erol URAZ 10.10.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769526/benim.html>

Dem

Sıyrılmış düşlerimin kâbuslar sokağından
Uykumun kıyısında yalnızlığım soluyor
Benliğim bir namluya, yaslanmış şakağından
Yarınlar dünde kalmış, yaşanmadan soluyor

Akşam uzar gölgeler, sunar ölüm korkusu
Gece sinsice gezer, yollarda kurmuş pusu
Gündüzler şişelerde, kalmış şarap tortusu
Boşalan peymâneler, hayallerle doluyor

Bâd-ı sabâ nezdinde, yâr zülfü değmiş güle
Allanmış yanakları, davet işte bülbüle
Dikenine dolanmış, aşığı çeker çile
Gözündeki yaşlarla, goncasını suluyor

Bir kokuyken özlemim, şevk ile bir nefesten
Zincirlere vuruldum, kaçtığım her kafesten
Ayrılığın gürzünü, felek vurdukça kasten
Acım içime yangın, ilacım dem oluyor...

Erol URAZ 14.10.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770677/dem.html>

Yağmur

Dur dedi sessizlik, kaldır başını
Sandım ki, öyle bir hâl evâhirden
Gürledi bulutlar, titredi hava
Gerçeğin sesiymiş, geldi Mâhir'den

Hüzünle dolmuştu, ufukta dîdar
Hayalimdi gökte, avcıya şikâr
Siyah ile beyaz, mavide nîgâr
Bir çiy yanağıma, düştü bahirden

Gök yarıldı birden, şimşek sesiyle
Soyundu topraklar, aç nefesiyle
Düşen damlaların, pür hevesiyle
Bir serinlik kaldı, sönen zâhirden

Yaz kısaymış meğer, sonbahar erken
Uzadı menziller, yetiştim derken
Kızaran yapraklar, aşka düşerken
Esermiş başında, yel zevâhirden

Gözümdeki yaşı, yağmur silince
Orman fısıldadı, kendi dilince
Gömülen tohumlar, günü gelince
Filizlenir dedi, hükmü Âhir'den...

Erol URAZ 15.10.2013 Eskişehir

Bahir: Deniz
Dîdar: Yüz, çehre
Evâhir: Ayın son günleri
Nîgâr: Resim, resmedilmiş
Zâhir: Gerçek, görünen, açık
Zevâhir: Coşkun denizler, parlak yıldızlar, çiçekler vs.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771684/yagmur.html>

Nasîhat

Duymaz insan yanlışından bir nedâmet zerresi
Gör ki benlik kavgasından yırtılır ar perdesi
Her yüzün altında bir sır var ki herkes anlamaz
Anlayan söylerse bilsin, düşman eyler herkesi

Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lâ tün Fâ i lün

Sadece kendimedir nasîhatim, dostlar aman kimse alınmasın, yada başka bir şeye yormayın...

Erol URAZ 22.10.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772532/nas-hat.html>

Sûzân

Aklımın tenhasına sıkışmış bir düşünce
Dillenir isyanıma, gurbetin gündüzünde
Eller güne başlarken, hayâlince, düşünce
Bana karanlık kalır, ayın arka yüzünde

Davetsiz bir isyandır, yalnızlıktan sirâyet
Körükler bu yangını, edilemez şikâyet
Beynimin hücresinde, tutuklanmış dirâyet
Vurur kafa tasıma, eğrisinde, düzünde

İçimde bir gül_zârın râyihası tüterken
Ateşin dili der ki, aslıyla sohbet erken
Ömrümüzün her anı, bir vîranda biterken
Vuslat olurmuş kalan, her garibin gözünde

Ufkumda yitik düşler, kadehimde efkârım
Dönülmeyen gidişler, cepkenimdeki kârım
Küllenmez bende hüznün, yangına dilefgârım
Rûhum kendini işler, bu sevdanın közünde

Akşam olunca inler, guruba karşı bin dil
Titretir benliğimi, camda titreyen kandil
Kış ortası yağmurla, ıslanır yine mendil
Bir ayrılık bin ölüm, olur kendi özünde

Sûzân: Yanan, yakıcı
Dilefgâr: Gönlü yaralı olan

Erol URAZ 22.10.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773000/s-z-n.html>

Bu da geçer

Hayalin bir sgt, gölgesi serin,
Dışında yokluğun, yakar da geçer.
Derdim katar katar, kökleri derin,
Tabipler usanmış, bakar da geçer.

Kllenmez yüreğim, yangın yeridir,
Yanağımdan sızan kzn teridir,
Sevdiğim düşümde gezen peridir,
Derin uykulardan çıkar da geçer.

Duman çökmüş dağlar yol vermez bana,
Yr da yalan olmuş, gl dermez bana,
Kapisında dursam çul sermez bana,
Sesimi duymaktan bıkar da geçer.

Kuru yapraklara düşer kırağı,
Islanır gözümün karası ağı,
Kararmış içimde gönül erağı,
Serimde şimşekler akar da geçer.

Felek yazmış aşkın kor yarasını,
Toprak alır gider her tasesını,
Bir ana, bir bacı tutar yarasını,
Ayrılık yiğidi yıkar da geçer.

Erol URAZ 20.06.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774920/bu-da-gecer.html>

Karanlık

Desem ki kâinatın bir ucundayım
Diğer ucunda sen.
Kaç ucu boşta,
Kaçı birleşmiş.
Kaç ucube keser yolları,
Bir bilsen,
Bir bilebilsem...

Öyle bir karanlık ki zifir içinde zifir,
Zehir gibi dolar ciğerlere,
Solunurken kir,
Tartamaz hiçbir fikir...

Ayrılık çekilir, hasretlik içilir,
Zaman geçilir, mekân seçilir.
Seçilmez yokluğunda hiç bir ışık,
Geçilmez hiç bir yoldan,
İçilmez hiç bir sudan,
Heyhat..!
Çekilmez olur hayat...

Bilsem ki kâinatın uçurumundayım
Bir noktasında sen.
Çağırsan beni, seslensen,
Bir nefes versen,
Sana gelebilsem...

Ne Leylâ çağırır beni gel,
Ne de fısıldar sesimi Leylâ'ya yel,
Karanlık çöker burçlara,
Sonsuzluk kalır
Aramızda engel...

Erol Uraz 12/07/2011 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775743/karanlik.html>

Yolcu

Sayma adımların, menzilin uzar
Yıkılır yüz yıllık, çınarlar bir gün
Dağlamazsan eğer, yaran çok azar
Doğruyu yanlışla, sınırlar bir gün

Bab-ı dad dan döner, elbet hesabın
Tükenir servetin, boşalır kabın
Kendi kulağına, gelmez hitabın
Belki, mazi diye anarlar bir gün

Yaş kemâle erer, başlar ahların
Düşlerine girer tüm günahların
Feriştahı bile olsan şahların
Ecel şerbetini sunarlar bir gün

Gönül, gel nasihat al ekâbirden
Sevenler bırakıp, döner kabirden
Gördüğün düşleri yanlış tâbirden
Uyandığın yerde, kınarlar bir gün...

Erol URAZ 07.11.2013 Eskişehir

Bab-ı dad: Hukuk kapısı demektir
(Yanlış hesap Bağdat'dan döner sözünün aslı budur, zamanla bu şekilde değişmiştir)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777186/yolcu.html>

Terennüm

Kar beyazım, sevdiğim, saçı gazel örgülüm
Gözlerinin içinde, ilk baharın rengi var
Gel yine bir nefes ver, seher yelim, kor gülüm
Hayalinle yaşamak, bilmem nereye kadar...

Gün olur yanağımı, okşayan ter olursun
Buğulu gözlerimde, ışıyan fer olursun
Martıların, üstünde uçtuğu yer olursun
Çıkiver düşlerimden, kollarınla beni sar

Uzasam şu dağlara, ağaçtasın, taştasın
Kuşların kanadına, işlenmiş nakıştasın
Dinmeyen yağmur gibi, gönlüme akıştasın
Salınan yapraklarla, fısıldar seni rüzgâr

Ey sevgili dildârım, aşkına giriftarım
Yoksunum, kaldım yarım, yoruldum, ihtiyarım
El açıp seni Hak'dan, dilendim şivekârım
Geceler kara duman, gündüzlerim ziyan yâr

Erol URAZ 16.11.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779691/terennum.html>

Gül-izar

Burkular şöyle, için özler de ey gül-izar,
Vuslatın şerhi niçin? Gözlerde çiy gül-izar...

Dağ değil, karlı başım, ufkumda sis taşıyor,
Bir nefes ver çekeyim, gül-zar da hey gül-izar!

Turnalar feryat eder, duymaz mısın o sesi?
Gelmeyen bahara küs, bağlar da zay gül-izar.

Sanma yardan geçilir, çıkmazsa tende bu can,
Günlerim sensiz geçer, sen dur da say gül-izar.

Kürreler aşkla döner, göklerde cem edilir,
Devr-i âlem devinir, ağlar da ney gül-izar.

Rikkatindir seçilen, candan sunaklar için,
Şavkı vurmuş güneşin, ak korda ay gül-izar.

Gün gelir, ömrü biter, toprak alır Uraz'ı,
Kendimizden geçelim, doldur da mey gül-izar.

Fâ i lâ tün Fe-i-lün Müs tef i lün Fe-i-lün

Erol URAZ 21.11.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781220/gul-izar.html>

Soru/n

Hayatın özeti gibi bir gün
Bu gün
Soğuk...

Yüz görümlük güneş
Değişen ve değişim benim diyor bulutlar

Üşüyen dallar titriyor içimde
Bir şeyler oluyor
Bir şeyler donuyor içimde...

-Baharda düşen cemreler nereye gider ki...?

Serçelerin kanadında can bulmaya çalışan hayaller/
-rüzgârında savruluyor
Bir şeyler oluyor gök yüzünde
Gök yüzünde bir şeyler donuyor...!

Mavi ve beyaz
Siyahı saklamış bir yerlere...

-Yalan/ın/dan utanınca, gri mi olur bulutlar...?

Dünya denen dar bir alan
Her yaşam bir sürgün
Her ölüm bir kıyamet

Gel de, bu yaşama kıyam et...!

.
. .
.

Erol URAZ 30.11.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783727/soru-n.html>

Yansımalar

Yaralı bir sessizlik dolaşıyor havada
Yazsam yazılmaz
Yaz da değil
Kış ortası
Kar beyazı düşlerin üstünde
Kâbuslara şikâr
Yaralı bir sessizlik
Duvarlara vuruyor kendini
Kalbi acıyor
Bana sustu...

Henüz bilmediğim bir yerlerde
Su, çağırıyor
Su, çığırıyor
Su, susuyor bana
Kazınıyor
Sessiz ve yaralı
Rüzgârda tütüyor özleminin kokusu...

Kelimelerin intiharını seyrediyorum
Dudaklardan ve kulaklardan sarkan
Düşen...
Kelimeler görüyorum
Ölümlerin etrafında
Kara kaplı kitapların üstünde
Bin figan ve ölüm!
Kelimeler, okunmayı bekleyen
Okuyorum...

Üşüşmüş üzerine karanlık
Üşümüş köşeler
Titremiş
Çatlağını eşeler
Yarasınıdeşeler
Ellerimden biliyorum acıyor...

Ketum ve lâl
Damlalar dalgalanıyor, kıyılarda
Uykulara düşman
Damlalar
Anne kupağı gibi sıcak ve ferah
...
Yaslanıyorum
Islanıyorum...

Erol URAZ 03.12.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784634/yansimalar.html>

Kar

Sessizliğin güftesi, bercestden beyan kar
Gün değse bir an sana, nakşın olur ziyan kar
Derdin nedir kış günü, şevkinle dondurursun?
Gönlüm hüznün bahçesi, aklım sefil ziyankâr...

Müs tef i lün Müf te i lün Fâ i lâ tü Fa'lün

Erol URAZ 12.12.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/787277/kar.html>

Leylâ

Bir figan koştu içimde, dilfigârım a Leylâ
Yılların türlü cefâsı, yaktı bağrım a Leylâ
Kavrulur can bu kafeste, âyan olmaz mı Hakk'a...
Dağlanan kalbimi belki, saydı kârım a Leylâ

Fâ i lâ tün / Mü te fâ i lün / Me fâ î lü / Fa'lün

Dilfigâr: Gönlü yaralı olan, aşık.

Erol URAZ 17.12.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/788703/leyl.html>

Gece ve gölgeler

Güneşin kıyısında yürümeliyim
Acılarım yanmalı,
Ben yanmalı
Dayanmalıyım...

Uğruna bin yıl
Hüsnünde bir an
Çağrımda hüsrân

Gözüme görünmek
Yüzüme sürünmek için
Işığına muhtaç...
Kendi sessizliğinde
Kendi ürpertisinde
Üşürken
Üşüşürken
Çiğ gibi düşüşürken /
-üstüme üstüme gölgeler
Çıldırımların eşliğinde beklerim.

Büyürken içimde bir şeyler
Bir şeyler çürür...

Ağaçların fısıltısını getirir rüzgâr
Taşların nefesini
Sürükler arkamda hazan sesini
Sanki bilirmişçesine
İçimin ürpertisini...

Nihayetinde
Gece düşerken ellerime
Gözlerim kararır ve /
-tan yeri kapında ağarır
Güneş pencereye vurur.

Gözümde sen
Bacanda duman
Tüter durur...

Erol URAZ 19.12.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789662/gece-ve-golgeler.html>

Ayazım

Derdim âyan, say da bitmez
Dallar kiraz, ben ayazım
İlim irfan fayda etmez
Güller beyaz, ben ayazım

Çöllerde sam yeli oldum
Sazın kırık teli oldum
Bir göz yaşı seli oldum
Diller avaz, ben ayazım.

Esaretim gül yüzünden
Sıla kokar can özünden
Kül tükendi öz közünden
Ellere yaz, ben ayazım

Muradımdan yok usare
Aklım almaz kul biçâre
Yüzündeki çilde çare
Çiller ayaz, ben ayazım

Erol URAZ 26.12.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791038/ayazim.html>

İnceden

Ahvalim, közünden mürekkep almış
Kâğıdın üstünde, yanar inceden.
Dizeleri yakan, kalemin ehli
Aşkın ateşini, sunar inceden.

Eller tahtın kurmuş, kâl otağına
Bal sürülsün ister, al dudağına
Daha gün batarken, gül budağına
Kanmak için bülbül, konar inceden.

Ayrıdır anadan, bacıdan, yârdan
Dökülür yaprağı, türlü efkârdan
Dalının üstüne, yığılan kardan
Bükülür kırk yıllık, çınar inceden.

Ruhum bir nefese, esir bu canda
İçimde kıyamet, kopar bir yanda
Gönlümdeki yara Hakk'a âyan da
Kula gizli gizli, kanar inceden.

Bir sır ki, erenler eğer başını
Gölgesi sürükler kendi na'sını
Yanağından süzer kanlı yaşını
İslatır yazgıyı, pınar inceden.

Hâl ile konuşur dilin ahrazı
Hak'tan gelir ise derdine razı
Sırrı mahfuzdadır, Mevlâ Uraz'ı
Hayli zaman oldu, sunar inceden...

Erol URAZ 04.01.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793427/inceden.html>

Bir zaman

İnsan, bir meçhulde salınan yaprak
Hevesi dünyada, kalır bir zaman
Evvel gibi ahir, olunan toprak
Herkesin kovası, ılır bir zaman

Kendini dünyaya sürgün edeli
Kesire akıllı, kûsûre deli
Aslına rücûdur, işin bedeli
Haklı da hakkını, alır bir zaman

İsim unutulur, kalır ayama
Kırılan gönüle, vurulmaz yama
Aklın yolu çokta dolaşır ama
Başına sonradan, gelir bir zaman

Kimi hesap eder, her işte kârı
Kiminin yüzüne, çöker efkârı
Seyreder eyvanda, dökülen karı
Sonraki mevsimi, bilir bir zaman

Erol URAZ 08.01.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794911/bir-zaman.html>

Yâr beni

Tutuşur üstünde küllenen ateş
Aşkının nârıyla, çöl yutar beni
Gönül yarasıdır kabuk bağlamaz
Diyardan diyara, el atar beni

Desem ki rüzgâra duyur sesimi
Yâr ile alayım her nefesimi
Yollara savurur tüm hevesimi
Dağların karına, yel katar beni

Sinsice saplayıp bağrıma kama
Kanayan yarama uzatır yama
Kula kulluğundan arlanmaz ama
Dilin ateşine, kul çatar beni

Denizler çekilir, gölde su kurur
İçimde firkatın korkusu durur
Cehennemler, için için kudurur
Bu yangın yerinde, gül tutar beni...

Erol URAZ 05.02.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/802437/y-r-beni.html>

Ç/Oğulca

Tütsülenmiş bir hayatın
İs kokulu sokaklarında eksik olmaz hüznün...

...

Gökte maviyle perdelenmiş sonsuz karanlık
Yerde binlerce yıllık acı
Üstünde adım adım
Altında kıvrım kıvrım
Her merhalesinde diş diş, pençe pençe
Toprağın genlerine gömülü...

Gün batarken bitmez oysa
Siyah ve beyazın dansı başlar
Sonrası, ustura ayazı
Kimi zaman zifir karası
Kimi zaman tonlarca gri/
ay ışığında...

Rüzgar, dokununca ruhumun bam teline
Dipsiz bir kuyunun/
taş duvarlarında yankılanır çığığım.

Yırtılır karanlığın karnı
Taşar zehir zemberek.
Hüzün, ince ince kanar umuda
Umut kandırır hüznü
Yine, duman alır dağları,
Bağlanır yollar oy...

Bir zeytin ağacının duldasına gömülür/
birkaç damla göz yaşı
Ne ölüm, ne ayrılıktır can yakan
İnsanlık kadar eski bir acının uğultusudur
Dolaşan,
Bize ulaşan
Toprağın genlerine gömülü...

Erol URAZ 04.03.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809835/c-ogulca.html>

Güzel

Her akşam gün batarken, gel kapımdan geç güzel
El alsın derdi günden, sen safâdan seç güzel
Gül, ağlar bî-vefâ dan, çiy düşer aç toprağa
Boşalsın tüm kadehler, mey selinden iç güzel

Me fâ î lün Fe û lün Fâ i lâ tün Fâ i lün

Erol URAZ 11.03.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/813408/guzel.html>

Leylâ

Aşka toprak kanar, yıldıza kervan
Kar beyaz bendedir, yaz sana Leylâ
Yastadır gözlerim, dalsa da bir an
Değmesin başka bir göz sana Leylâ

Bülbülüm, gözyaşım gülce niyazdır
Yükselen çılgıgım, çöllere hazdır
Derdi al, derdimin üstüne yazdır
Bir umar beklemem, söz sana Leylâ

İnleyen kalbimin, makberi sensin
Gel ki derman imiş, bir peri densin
Sen ömür verdiğim aşka nedensin
Bir değil bin ömür, az sana Leylâ

Ak düşen saçlarım, ince sefaysa
Her günüm ızdırab, bince cefaysa
Mektubun beklemek ahde vefaysa
Yılda bir kez n'olur, yazsana Leylâ

Fâ i lâ tün Me fâ î lü Fe û lün

Erol URAZ 27.03.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/815820/leyl.html>

Özet

Gençlik elden aktı gitti
Bedestende pazar oldu.
Kâğıt küskün, sayfa bitti
Kalem silik yazar oldu.

Terimizden su vermişdik
Muhabbet gülün dermişdik
Nice sırlara ermişdik
Dost bağına nazar oldu.

Tükenince sılada aş
Ayrılık şart olur gardaş...
Ne dost kalır, ne de sırdaş
Yaram böyle azar oldu.

Âşığı çilesi bağlar
İlmeğini kendi yağlar.
Ferhat'ın deldiği dağlar
Sevdasına mezar oldu.

Bir yalandan, bir meçhule
Yolda türlü tuzak hile
Yaklaşınca o menzile
Geçen günler bîzar oldu.

Uraz der ki her uğraşta
Son söz yazılı bir taşta
Yaşam denen bu savaşta
Bir kefen bergüzar oldu.

Erol URAZ 16.04.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/820877/ozet.html>

Doldur be sâki-3

Bâdeler üstünde bir hayal gezer
Söyletme, içimde kalsın be saki.
Gurbetin yolunu, muhannet çizer
Mevlam, niye ferman kılsın be saki..?

Feleğin çarkında dert dizi dizi
Yüreğimde saklı ayrılık izi
Kadir Mevlam mahzun etmesin bizi
Kapımızı, rüzgâr çalsın be saki...

Umudum, toprakta gül kurusuymuş
Üstünde göz yaşım bir duru suymuş
Özdeki sermaye, sabr'ile Hu'ymuş
El, kendine derman olsun be saki...

Yârdan ayrı düşen aşî neylesin
Mezarı başında taşı neylesin
Şu akılsız düşmüş başî neylesin
Azrail canını, alsın be saki...

Sıladan uzakta derdiğim keder
Doldur kadehleri eylesin heder
Bu son fasıl artık çektiğim yeter
Kemancı segâhtan çalsın be saki...

Erol URAZ 23.04.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822856/doldur-be-s-ki-3.html>

Ufkumda kalan hayâl

Titrer mi göğsüm gibi, içinde sakladığın?
Omuzuma dokunan, ey ipekten gölge şal..!
Hangi günahın izi, yaşlarla akladığın?
Karanlıkta yâr diye, ufkumda kalan hayâl

Başımızın üstünde, kervanlar dizi dizi
Devr-i âlem içinde yaşayanla ölü bir
Gök kubbenin altında silinir ayak izi
Gözde perde kalkınca, başlar ilâhi cebir

Verdiği her cefâyı, sevdama bedel sayan
Înâyet eder bir gün, şu yükselen ağıda
Dilde kusur olsa da, dilenen Hakk'a âyan
Ahvalimin hecesi, yazılamaz kâğıda

Alazların içinde, savrulan bir nefesim
Sızlayan her melekem, kavruluşun faslında
Masivâlar üstünde yankılanırken sesim
Ateşin aşkınadır, meyledişim aslında

Bülbülüm, saltanatım gönlümdeki yarayla
Acımın bam telinde, şarkılarım dinlenir
Açılsa da o gonca, kırk yıllık bir arayla
Tan yerinin ağında, aşyanım şenlenir...

Erol URAZ 02.05.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825475/ufkumda-kalan-hay-l.html>

Sebep

Sicim gibi hayat, boynumdailmek
Bir gülün ağacı, dâr oldu bana.
Dağda neye yarar, deryayı bilmek...
Yüklenen efkârım, kar oldu bana.

Kâr etmez niyâzım, daldaki güle
Seherde göz yaşım, üstünde şûle
Sığamadım işte, sığ bir gönüle
Dünya küçüldü de, dar oldu bana.

Halimi sessizce, sundum Allah'a
Ne söze gerek var, ne de eyvaha
Onulmasın diye yaram, bir daha
Derdimin sebebi, nâr oldu bana.

Kaderin yazgısı, hissiz bilmece
Göçmen kuşlar gibi, yol hece hece
Gitmek zamanıdır, gündüz ve gece
Diyardan diyara, der oldu bana.

Heyhat ki; zamansız, tahtım yıkıldı
Gün, akşama döndü, bahtım yıkıldı
Yitirdi hükmünü, ahtım yıkıldı
Dildeki eyvahım, kâr oldu bana.

Erol URAZ 05.06.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834760/sebep.html>

Düş kırıntıları...

Düşlerin kıyısında, kendimle dalaşmadan
Yıkılsam da, dik duran taşlara dayanmasam
İssiz bir gecede, kimseyle vedalaşmadan
Dalıp derin uykuya, bir daha uyanmasam

Yalnızlığım gaipten, inkisarım nafile
Gün ortası karanlık, ağır aksak kabile
Dağlar büyüse bile, kaf dan sonra nûn ile
Derdi veren dağlasın, tuza dahi banmasam

Parça parça sökülüp, derimden yüzülsem de
Dünyanın bir ucuna, çekilip büzülsem de
Yorgun kanatlarımla, göklerde süzülsem de
Kan süzen dikenlerden, başka dala konmasam

Çatlasın göz pınarım, çöllerde sam yeliyle
Titresin yâr yüreği, sazımın bam teliyle
Bahtım daha kararsın, o yazanın eliyle
Gâm süzen çeşmelerden, içmelere kanmasam

Cennetimden vaz geçip, cehennemleri tutsam
O cehennem içinde, yangınları ben yutsam
Cesedime üflenen şu nefesi unutsam
Bir Bâki'yi inleyip, başka isim anmasam...

Erol URAZ 19.06.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838265/dus-kirintilari.html>

Kahhâra

Ruhumu kemiriyor, ak dişiyile karanlık
Titreyen mum alevi, vahşetinin tesiri
Sızım yaramı okşar, zaman durur bir anlık
Yanıp sönen yıldızlar, dehşetinin mesiri

Ey hüznümün sebebi, üstüme sinen nâlan
Dünüm yarını deşer, sen misin bâki kalan..!
Bir hoş letâfet ile, gelsen de hakkım alan
Sana hatıra kalan, yüreğimin kesiri

Haki bir yalnızlığım, pişmanlıklar ensemde
Buğusu kalır bende, göz yaşımınla sönsem de
Özündeki saklıyı, kâbe sanıp dönsem de
Sehiv secdemde sehiv, özürlerin nesiri

Tan yeri zindan olsa, doğacak güne şâyet
Sabrın uşağı derim, her zerremde dirâyet
Kabıma sığmayışım, o hünkârdan sirâyet
Sürgün bedenim lâkin, hicretlerin esiri

Erol URAZ 24.06.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839279/kahh-ra.html>

Desem ki...

Desem ki, rüzgârda bir sesim
Hangi dağa çarparsa beni
Yankıyorum bir zaman...

Desem ki yollar,
Aklımın dolaşığı
Giderim, giderim bitmez
Oysa,
Ne gurbetin kahrı,
Ne ekmek derdi bulaşığı
Saklı bir hasretliktir
Yorar aşığı...

Gül kurusu sitemler dökülür yine dilimden...

Desem ki terimin tuzu
Ruhumun gün yanığı çoraklığındandır
Sevgili...!
Yağmur da olsan
Gayrı yetmez sulamaya
Yunmak ister baştan aşağı
Başı taştan aşağı...

Desem ki,
Gözlerimin karasında soğrulur bütün renkler
/ve gözlerin, renklerin kıblegâhı
Özünde can almış devr-i âlem
Her zerrenin içinde ebruli bir letafet
Susmak zamanıdır
Heyhat...!

Mizanlar bozuk, izanlar felç
Yol, aydınlıktır bu adaletin fecrinde

....
Kendi soğuşundan titrerken hava
Dokunmaz yüreğime
Yüreksizliğimden değil sevgili
Bil sen, ki gidişim
/yarınki kayboluşun faslında

Ve her ayrılık
/bir tükeniştir aslında

Erol URAZ 10.07.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843237/desem-ki.html>

Haller ve Ahvaller

Saplı bir hançerdir artık yalnızlık
Acıyan ruhuma aman dedirtmez
Kavurur yalımı, güz ortasında
Bahar, belki başka zaman dedirtmez.

Deryalar, özünde kalır mı durgun
Üstünde fırtına, altında vurgun
Dalgalar kudurmuş, bedenim yorgun
Vurduğum kıyıya, liman dedirtmez.

Felek bu pazarda, bezirgan başı
Topraktan döşeği, yastığı taşı
Önümüze koymuş, boş bir uğraşı
Yolcuya ayrılık, yaman dedirtmez

Hüdâya el açıp, durdum seherde
Dilimde kelepçe, gözümde perde
Hâl ile saklanan, âyandır serde
Yiğidim ya başım, duman dedirtmez

Erol URAZ 29.07.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847790/haller-ve-ahvaller.html>

Taş

Titredi gökler yine, şimşeklerin sesiyle
Her yağmurun öncesi, sende ıssız telaş mı?
Yırtılırken topraklar, yıldırım darbesiyle
Ağlar mısın ben gibi, yoksa kalbin de taş mı?

Yontulmuş put olursun, sağımda ve solumda
Kimi zaman yığılıp, dağ olursun yolumda
Ruhsuz bir heves gibi, değişirken kolumda
Sarıldığın yosunlar, hicabına kumaş mı?

Aslına dönmek varken, yaratılış özünde
Sen mi fazla büyüdün, yer mi küçük gözünde?
Toz olup savrulmuşun, bir hükümrân sözünde
Kendince gündüz gece, bu verdiğin savaş mı?

Sabrımın hanesinde, zulmette mihman mısın?
Kurbanların sunağı, gaflette pişman mısın?
Saklında akrep çıyan, dost musun, düşman mısın?
Mezarımın başında, bekleyen arkadaş mı?

Erol URAZ 20.05.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/848180/tas.html>

Vaveylâ

Sanma geçer bu hallerim
Savrulur sana kllerim
Sulansın diye llerim
İki gözüm yaşta Leylâ

Dinmez içimdeki sızı
Silinmez bu kara yazı
Dertli alar gönül sazı
Mevsimlerim kışta Leylâ

Ne gökte bir yıldızım var
Ne de geceme ay doğar
Karanlığın beni boğar
Dünya döner boşta Leylâ

Duyarsan kara haberi
Boşa suçlama kaderi
Ölümden daha beteri
Akıl gitti başta Leylâ

Başımda bir kara duman
Yaşadım hep eyvah aman
Gelip ağla zaman zaman
Mezarımda taşta Leylâ

Erol URAZ 17.10.2011 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/848341/vaveyl.html>

Karanlık

Bir damla göz yaşıyım, çığlıklar diyarında
Doruklardan aşağı, aktığım düz karanlık
Dünün vasatı yokluk, umut belki yarında
Maskelerin altında, baktığım yüz karanlık

Kül kaplamış üstünü, mor menekşe sümbülün
Şavkı bitmiş güneşin, kokusu yitmiş gülün
Yankı bulmaz feryadı, dertli öten bülbülün
Gül-zar gurbeti olmuş, aldığı haz karanlık

Kanımda dolaşırken, yalım alev bir sızı
Yarım eder bütünü, sevdaların hırsız
Nirengimle buluşan, kervan kıran yıldızı
Pişman olup peşinden, çıktığım iz karanlık

Ne bir ses, ne bir ışık, yine yollar dolaşık
Yarama çekilen mil, zehir, katran bulaşık
Yanmaya dayanmalı, dense bile her aşık
Başımı yastık diye, koyduğum diz karanlık

Efkârım, intizara biçilmiş mihenk taşı
Kopsun der o kıyamet, alsın akılsız başı
Kaybolmuş, yaprakların gölgesiyle oynaşı
Gecenin leyli kalmış, sözde gündüz karanlık
Hiçliğin nebzesinde, saklanan giz karanlık...

Erol URAZ 02.08.2014 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/849052/karanlik.html>

Fecir

Düşlerimden yankılanıp
Uykumun kıyısında soluyan yalnızlık..!
Nefesinle uyanırım her sabah
Gündüz gölgeler titrek ve sinsi
Gece şişelerde mey
Ay dolunay
Dağlarda mehtabın şavkı
Vay anam vay...

Şimdi içimden taşarken koskoca bir of
Tüm sevdalar yavan gelir bana
Tüm sevdalılar kof...

Ne maziyi anarken çıkan oflardan gelir fayda
Ne efkâr kalır kemanı titreten yayda
Ne de bir teselli
Rüzgârın getirdivi vay da.

Oysa
Göz açıp kapatıncaya kadar geçen
Sonra
En olmadık yerinde biten
...yalnızlıktır hayat.
Emr-i vaki...

Oy..!
Yine gün kurusu sitemler dökülür gözlerimden

Bir umuttur desem
Boş hayallere tokum
Cümleler mazide donuk
Yarınlar tütsülü
Ben desem!
Zaten yokum...

Şu dönen kürede
Kalemlerini
Bedenlerini
Sevenlerini
Hatta, tüm enlerini
Bırakıp gidenlerden gördüm
Biliyorum
Davetsiz bir misafirdir son gelen.

Uzanmışım sıcak türkülerin koynuna
Göğsümde bir kelepce
İçimde ölümler gezer
Kimisi Kerbelâ
Kimi Halepçe...

...
...
Teselli ki bu meydanda
Varlığının ecridir
Gam değil demde derdin artışı
Nihayetinde
Ruhun fecridir
Bedenini yırtışı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854825/fecir.html>

Düşler

Bilemedim su mu, yoksa pusu mu
Damlalar içinde, sel çeker beni
Kadehin dibinde, lâl tortusu mu
Özünde köz saklı, kül çeker beni.

Acıyı bal edip, soframa koysam
Akrebin zehrini, pay alıp doysam
Ferhat olup her gün, dağları oysam
Diyardan diyara, yel çeker beni.

Anlamadım nasıl bir emr-i vâki
Fani tarlalarda, pîr aşk-ı bâki
Mizanlar bozulmuş, menzil afâki
Adressiz mektuba, pul çeker beni.

Denizler bulanır, çöller durulur
Aşk atına binen, sanma yorulur
Saraylar içinde, tahtlar kurulur
Metruk hanelerde, çul çeker beni.

Heybemde üç günlük, Dünya tayını
Toprak da bekliyor, kendi payını
Şer okuyla gurbet, germiş yayını
Sîneme saptamış, yol çeker beni.

Erol URAZ 01.09.2014 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855527/dusler.html>

Gazel

Kırmızı bir yaprak düşer mâziye
Leylâ yı, Mecnûn'un bağına eker.
Gönülleri saran o farâziye
Kerem'i, Aslı'nın yurduna çeker.

Yanağında billur bir çiy damlası
Rüzgâra kapılmış, sevdanın hası
Yüreğini sarmış, ayrılık yası
Dokunan yazıya, boynunu büker.

Vuslat deryasının, kuğusu gibi
Kapalı camların, buğusu gibi
Âyân olmak için, duru su gibi
Arz eder üstünde, toprağı söker.

Savrulan gazelin, muştusu neşit
Dökülür dalından envai çeşit
Sonunda her biri, birine eşit
Dîvanda dizinin, üstüne çöker.

Erol URAZ 25.09.2014 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861676/gazel.html>

Gülümse

Demir, ateş ile gelirken tava
Dövüldükçe düşer, paslı anısı.
Ürkütmesin seni titreyen hava
Duyduğun ses, nevbahârın tınısı.

Nefsini kışkırtıp, mânâya inat
Kendisini, sana sunar kâinat
Şu gördüğün cümle âlem mevcûdat
Körün dokunduğu, altın sanısı.

Bedenin ne ise, odur nîfakı
Bülbül ol da, gülün dalında şakı
Mâverâ ki rûhun rahmet âfakı
Budur bütün derdin, ortak tanısı.

Aşka düşen Âdem, her dili okur
Gel de pâyitahtı, gönüllere kur
Felekler tezgâhta, sonunu dokur
Seni terk edecek, aklın kanısı.

Ölüm bedenedir, ağlama boşa
Sâde et ve kemik, değiliz hâşa
Hakk'ın tecellisi üflenmiş nâ'sa
Kendimizi, tende bulduk canısı.

Erol URAZ 24.10.2014 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868299/gulumse.html>

Bitmez

Peymâneler, meşkle doluymuş meğer
Küle dönmeyenin cezâsı bitmez.
Rızâ hırkasını giydiysen eğer
Hilâfet çarkının ezâsı bitmez.

Bir aşkın açına, candaki tokluk
Zâhirde görünen, an'da ki yokluk
Hak'kın kelâmıyla, zandaki çokluk
Birlik furyâsının âzâsı bitmez.

Mâziye bir bakın, tendeki fâni
Böyle bir mühlette, fendeki sâni
Âdem'den bu yana, cemdeki kâni
Eşref-i Mahlûk'un gâzâsı bitmez.

Nihaî garibim, yol seni çeker
Yayını Hâk germiş, sanma el çeker
Küll'ün tarlasında kullar cüz eker
Kader deryâsının kazâsı bitmez.

Erol URAZ 03.11.2014 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/871259/bitmez.html>

Çıdam

Değişince simyâsı, ateş dönüşür aşka
İçimde sırra kadem, sırdan aşikâr dirim.
Zerresinde nakışı, nakkaşın aşkı başka
Hayretin kıyısında, boy versem vurgun yerim.

Ey hüznün âfâkında, nâz ile bekleyen gül
Ey vuslat şafağında, gaflete düşen bülbül
Senin gözünde uyku, bende siyah perde tül
Çekilsin penceremden, kurusun tende terim.

Gecenin karasına, çöker hüznümün ağı
Aynanın sûretinde, söker kıyam şafağı
Ayrılığın zinciri, kemirirken bir dağı
Canım ecelsiz çıkar, üstünde yorgun serim.

Hasret canda pâyidar, imdâ'deyle Sultânım
Sâkilerin mîrâsı bir bâdeyle mestânım
Sen bu nâsı yâdeyle, boş kalmasın bir ânım
İnler garip dilfigâr, söyler ki Mevlâ kerim.

Erol URAZ 18.11.2014 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874978/cidam.html>

Ses

Gönülde gizlenen sırr-ı hakîkât
Aynalarda yansır, ol diye diye.
Aratır kendini, kendi içinde
Hakîkât sırrını, bul diye diye.

Aklım o deryâda inzivâ eder
Dalgası içime istivâ eder
Canım cânân için istifâ eder
Bekleşir limanda sal diye diye.

İnerken seherde, saklı ziyâsı
Bâd-ı sabâ ile gezer nidâsı
Bülbülün dilinde, başlar salâsı
Yârin kapısını çal diye diye.

Nef'si zapt içindir, dışında kafes
Dolaşır âlemi, ilâhi nefes
Cennet-ül âlâ ya eyleme heves
Sidre de bir hâle, şal diye diye.

Uraz'ım, cehennem ehline sıcak
Seyyâh'ın gözüyle etrafına bak
Aşkın ateşiyle, üflenen ocak
Çağırır kendine, gel diye diye...

Erol URAZ 22.11.2014 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876320/ses.html>

Su (Gazel)

Coşar o mâverâdan, dalga dalga çıkar su.
Ne kir kalır ne hicrân, bir seherde yıkar su.

Düşünce dâr'a âşık, kıblegâha döner ya
Sızar yanaklarından, Hak'ka doğru akar su.

Gönül pınarlarından, aşkla ikram edersen
Dağ olsa der'dü-gâmın, damlasıyla yıkar su.

Çölün sıcak kumundan, fişkirir sere serpe
Yeşillenir cehennem, öyle bir fedakâr su.

Duâların riyâsız, ak'seder de semâ'ya
Akarsa gözlerinden, meşk oduyla yakar su.

O dert ki sanma bâkî, her cefâda lütûf var
Bulutların içinden, yıldırımla çakar su.

Özünde saklı sırdan, Hây'la hakkını almış
Semâda gâhi yağmur, gâhi tendeki ar su.

Karanlığın içinden, kalp gözüyle bakarsan
Yakın olur uzaklar, lâ'mekâna bakar su..

Uraz'da bir şikârdır, vuslatın seherinde
Kadehte saklı efkâr, canda ömrüne kâr su.

Me fâ i lün Me fâ î lün Mü fâ'a le tün Fa'

Erol URAZ 17.11.2014 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877225/su-gazel.html>

Bezm-i Hâl

Âşığın mihengi, gâhi şâhıdır
Gâhi nârla dolu, bir çâh gerekir.
Menzile nirengi padişâhıdır
Mâhi karanlığa, pîr mâh gerekir.

Varlığın üstünde gayr'ı mezânda
Aklın sapağında, mutlak îzanda
Her işte Deyyân'ı, görüp mîzanda
ilâhî vafında, ferâh gerekir.

Mihmân beşiğinde, teşekkür ile
Rızâ keşiğinden al şükür ile
Yârin eşiğinde, tefekkür ile
Fersah fersah giden, seyyâh gerekir.

Edepdır yarımı, götürür tama
O sırra erişen, sır olur cama
Değirmen her şeyi öğütür ama
Islah-ı nef's için, dilşâh gerekir.

Devrana tamah la bitti salâhım
Bin türlü günahla kirli penâhım
Dildeki eyvahla olmaz felâhım
Ervâh-ı Kâmil'den perdah gerekir.

Uraz'ım bu Âlem, boş bir heyûla
Değmesin isterse dizlerin çula
Huzur lazım ise dünyada kula
Berzâh âleminde semâh gerekir.

Erol URAZ 27.11.2014 Kırklareli

Bezm: Dost toplantısı, sarhoşlar meclisi
Çâh: Kuyu, çukur
Nirengi: Bir bölgeyi tanımlamak için oluşturulan noktalar
Mâhi: Mahveden, yok eden
Mezân: Zan ve şüphe verecek şeyler
Deyyân: Herkesin hakkını en iyi bilen ve veren
Mihmân: Konuk, kalınacak yer
Dilşâh: Gönül şahı, sevgili
Salâh: Rahatlık, sulh, dine olan bağlılık, düzelme
Penâh: Sığınma, sığınılacak yer
Felâh: Kurtuluş, selamet
Ervâh: Ruhlar
Perdâh: Cilalama
Heyula: Korkunç hayâl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878166/bezm-i-h-l.html>

Düş Sâkini

Sarhoş bir kadehim gül budağında
Beklerim goncası sarılsın diye.
Etim ekmek, kanım şarap bağında
Akar o ummana karılsın diye.

Aşkın ateşi ki, suda yanıyor
Ateşin aşkıyla su da yanıyor
Bu cefâya ancak su dayanıyor
Perdeden menzile varılsın diye.

As'lolan siyahmış, gölgesi beyaz
Aşğa kış olan, mâşuğuna yaz
Dillenmiş dirimde vechime niyaz
Vuslatın ne zaman, sorulsun diye.

Pîrim Anka kuşu, kırk kat kanatlı
Gâhi yayan gezer, gâhi kır atlı
Kaf dağında saray, ebru sanatlı
Tahtına Kibriyâ kurulsun diye.

Uraz ne ararsan kendi kendinde
Seyret bu âlemi kendi indinde
Dalgaların ancak kendi bendinde
Bulanır bir vakit durulsun diye.

Erol URAZ 18.12.2014 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/884562/dus-s-kini.html>

Bakış

Dört mevsimi pay eyledik
İlk bahara yâr yakıştı
Yaz gününü zây eyledik
Dağ başına, kar yakıştı.

Özde saklı, nasıl, nerde
Pencereler, açık perde
Gizlice iner seherde
Bilenlere, kâr yakıştı.

Topladığın, ömrüne zây
Senin değil, kalana pay
Bedestene güneşle ay
Sînelere, nâr yakıştı.

Yer ile gök dönüşünce
Ne ben kalır, ne düşünce
Garip, gölgene düşünce
Dile, âh'ı-zâr yakıştı.

Damlada saklı günahım
Muallâkta durur ahım
Kapın oldu son penahım
Bana, intizâr yakıştı.

Bir bâtında her şey âyan
Em'ri vâki, bilmez duyan
Akıbet, anadan üryan
Gidenlere, ar yakıştı.

Erol URAZ 10.01.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893684/bakis.html>

Nasihât

Ŗerbetini içen, durmuŖ semâya
Ölüm, dert değil ki dermanı olsun.
Gurbet ele giden, döner sılaya
Yeter ki Mevlâ'nın, fermanı olsun.

Dünün mirasını süzüp îzandan
Nefsinin hükmünü geçir mizandan
Kurtar ki kendini her türlü zandan
Cihan ayağının kirmanı olsun.

Her seher, her akŖam, seyret güneŖi
Secdenin hazzında, bir et bin eŖi
TutuŖup yandığın aŖkın ateŖi
Kül olan aslının ummanı olsun.

Akıl kan/dilinin menzili kısa
Cömert sofrasında kanma nâkısa
Gönül sarayını açma Belkıs'a
Sultan Süleyman da mihmanı olsun.

Uraz, cümle âlem sırrına dîdar
Kiminin zararı, kimisine kâr
Öyle bir yaşa ki değmesin efkâr
Öz/etin, kalanın dîvanı olsun.

Erol URAZ 24.01.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898447/nasihah.html>

Usulca

Sessizliğin içinde her sükût yankı bulur
Nasılsa yolcu gider, hancı zaten bahane.
Sabırla yoğurduğun, sabrına mihenk olur
Toprak kapta pişerse, aşın tadı şahâne.

Emir, vâki müddetle yaklaşır sine sine
Masivânın ötesi, saklı kul sînesine
Semâvatı dolaşıp, yedi kat ine ine
Can bulursa şehâdet, ölüm ölür daha ne...

Mevsim yara deşimi, lüzum etmez devâya
Değişir titreşimi, cemre meyyâl hevâya
Bir nefeslik hâl imiş, üflenmiş ya havaya
Deryalar inci dolmuş, O'ndan öte paha ne...

Kaf dağının üstüne, kar düşer erişince
Yer ile gök dönüşür, kâl değil, her iş ince
Arandığı yerdeymiş, Hızır-İlyas işince
Sırta kadem hazinem, bundan pâdişâha ne..?

Erol URAZ 19.02.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/906616/usulca.html>

Olsun

Gönül, enginleri talan eylemiş
Şâh'ın aşk atına yol kılsın diye.
Varını yoğunu yalan eylemiş
Toprağını saran bir çulsun diye.

Zaman zaman, titrer hava, kar düşer
Bir nedâmet çöker, yâd'a yâr düşer
Göklere yükselen, yere kâr düşer
Cennet'ül âlâ da, bir kul sun diye

Bülbüle çiledir gülün gafleti
Kokusunda saklı sırr'ı saffeti
Bahçeleri vîran eden âfeti
Çağırır meşk ile, aşk olsun diye.

İssız sokaklarda gezer bir ölü
Ne deryayı bilir, ne kızgın çölü
Ateşin üstüne serpilmiş külü
Üfler ki nârıyla, can bulsun diye.

Doluyu terkeden, yüklenir boşu
Her şeyde terennüm, istiyor huşu
İkramını bekler Uraz sarhoşu
Boşalan kadehi, gam dolsun diye...

Erol URAZ 18.03.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/911128/olsun.html>

Gel

Gönül, harâb olmak ister ey yâr, gel harâb et
Koyma taş üstünde taş, al çatında turâb et
Cemâlin hakkı için, celâline lâî gerek
Al canım sal içinde, bu salsala serâb et...

Erol URAZ 22.03.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/911483/gel.html>

Var

Gam yükünün kervanında
Katar katar ıstırap var.
Durup dönen devranında
Sahrâ boyu bir serap var.

Aşka düşen, aşka yazar
Elifi bir başka yazar
Eylemez hiç başka nazar
Her işinde bir icap var.

Sal aklını seyran eyle
Gönüllerde devran eyle
Meyleylese giryan eyle
Her damlada bir hicap var.

Gör Hüda'yı kün içinde
Gün biter sürgün içinde
Sayısız kürkün içinde
Sırta kadem bir cevap var.

Uraz der bu saz akordu
Gördüğü düşünüyordu
Kuzuyla oynaşır kurdu
Dağ başında bir turap var,
Başında kar, bir harap var...

Erol URAZ 14.04.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/917440/var.html>

An gelir

Ecel vakti gelince, ölüüm ince ince
Damarımda dolaşan, kan durur can çekilir
Acımın kıyısına; göğsüne gömülünce
Toprağımın içine, milyon sevda ekilir.

Akşam olur ay doğar, ben güneşle batarım
Kader denen denize, yemsiz olta atarım
Türlü türlü kazâyı rızam ile tutarım
An gelir, derinlerden yıldırımlar çekilir.

Su içinde susarım, yakamoza deryâda
Karanlıklar karışır içimdeki feryâda
Kabirde yer kavgası, büyürken bu furyâda
Titreyen bir zülüften, bana ilmek dikilir.

Kadim zamanlardandır, aşkın hükmüne isyan
Sînelerin açlığı, serde sebab-i nisyan
Güliden ayrı bülbülün feryâdı Hakka âyan
Tüylerinde kırağı, sesiyle çığ dökülür.

Belli ki her sadânın bu kubbede bâdı var
Yıkılan sadâbadın elbet ki âbâdı var
Mecnûnu bâki kılan o Leylâ'nın yâdı var
Çöllerde istilası, önünde diz çökülür...

Erol URAZ 12.05.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/924463/an-gelir.html>

Ey Peri

Ey peri, divâne oldum
Ne kürküm, ne yeleşim var.
Uçmaya, bigâne oldum
Ne tüyüm, ne teleğim var.

Aşk od'una bana bana
Gam yükünü indir bana
Han olayım bu kervana
Yollarda ne gereğim var.

Pervane yim bu devranda
Tek fısıltı her kovan da
Aslıyla buluşur an'da
İki cihan yüreğim var.

Çiçeğim topraktan ayrı
Arıyım çiçekten gayrı
Şer ile bir ettim hayrı
Yalnız senli dileğim var.

Uraz'ım vîranda derim
Gönlümü nîran ederim
Bir görünür bir giderim
Hatırım yok, emeğim var...

Erol URAZ 23.05.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/926677/ey-peri.html>

Ne çare

Başı yüksek dağın tükenmez kışı
Ayazı çok olur, geçilmez imiş.
Taşlara süslenmiş pınar nakışı
Özünden bir tas su içilmez imiş.

Sokularda buğday gibi döğülse
Beş vakit de secde edip eğil sen
Eğer o cevherin ehli değilsen
Mihenge sürmeden seçilmez imiş.

Kimini sılada ezdirir Mevlâ
Kimini gurbette gezdirir Mevlâ
Gün gelir canından bezdirir Mevlâ
Candan ötesi var, geçilmez imiş.

Gör ki kimler gelip geçti buradan
Gel de bir nasihat al bu curadan
Derdi bilir isen derman yaradan
Bilmeyene perde açılmaz imiş.

Uraz eğlendiğin güzün hevâsı
Türlü oyunlarla nefsin davası
Kül olan aslının olmaz sadâsı
Üflenince sur'a kaçılmaz imiş.

Erol URAZ 11.06.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/938433/ne-care.html>

Geçer

Doğrulup da toprak, şekil alınca
Hây ile hû ile, fendinden geçer.
Mekân denizinden demir alınca
Bekâbillah için, rindinden geçer.

Bedesten içinde bezirgân başı
Bilene bilmeze yedirir aşı
Dört kapılı tahtın istinat taşı
Sırr-ı Sırrullah'ın indinden geçer.

Sarhoşun hoşluğu, berden gelirse
Aslı'nın seliyle, serden gelirse
Kerem'in eliyle bir'den gelirse
Settar'a bürünür, kendinden geçer.

Lokman hekim elli pir le onulmuş
Bir anka kanatlı erle yunulmuş
Kırk mihenkten geçmiş zerle sunulmuş
Deyyân ile hemhâl, can dinden geçer...

Uraz nasibindir, bâd-ı sabayla
Topla o güneşten, rızkını ayla
Sırat-ı müstakim yolu rızayla
Aliyy-ül Murtaza hamdinden geçer.

Erol URAZ 11.07.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/938988/gecer.html>

İnceden

Yarını olmayan dünü neylesin
Koyun olur dağda, tozar inceden.
Kurbanını bilen, yünü neylesin
Boynu bedestende, pazar inceden.

Derdi olmayana, olan hor gelir
Sılayı bilene gurbet zor gelir
Yaş ağaç içinde duman kor gelir
Bilenin göz yaşı sızar inceden.

Aşk bir vücut bulmuş, kendin bilene
Kadrini bilmeyen, aşkı dilene
Kalem kendi okur, bundan dile ne..!
Gam yükü meydanda, nazar inceden.

Gülü bekler gibi bülbülün yâdı
Kelebekler gibi, titrek kanadı
Gül bebekler gibi, konmamış adı
Bir garip kendini yazar inceden.

Uraz, külde zâyi aklının burcu
Neylersin mitili, neylersin hurcu
Er olan ölür se, boynunun borcu
Mezarını kendi kazar inceden...

Erol URAZ 24.07.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/941814/inceden.html>

Naz

Ay ile yıldızın ışığı vurmuş
Sevgili, cemâlin suda salınır
Bülbülün sevdası dalı kavurmuş
Gülün aşkı ile, nâçar kalınır.

Mekân boyu zaman, akar su ile
Derdi yâr olanın uykusu çile
Ham olana yeter tortusu bile
An gelir aşk ile, nefes alınır.

Sevdanın yükünü, gece yükler nem
Çimene çiy düşer, çiçeğe şebnem
Aklın kıyısında açar bir çiğdem
Şu garip gönlüme efkâr çalınır.

Her adım öncesi, yol el yordamı
Seyrin telaşında son bahar gamı
Yırtılan perdenin o billur camı
Harâbat ehline, seyran kılınır.

Erol URAZ 06.08.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944016/naz.html>

Anadolu

Toprağı cevher ¼lkem, cevherinde Őuheda
Hayran ki yedi d¼vel, kabartmıŐ ensesini
¼kramın hatırına, d¼Őman da sana feda
G¼m¼yor ¼cer beŐer, kesilen penŐesini

Hava titrer, yer kanar dehşetin heybetinden
Dağlar ulu dağları , fıŐkırın yıldışımlar
Çarkının ihaneti, t¼rk¼n¼n gafletinden
Tamburanın sesiyle, uyanmıŐ kaldırımilar

Çiğnendi denen etin, boş bir heves loşluğu
¼hanetin g¼z¼ k¼r, keh¼netin dili l¼l
Çok s¼rmez, bak ağardı tan yerinin boşluğu
Tarih bıktı yazmaktan, doğan ceddindir icl¼l

Her sathını dolaşan, bin edayla sahi n¼r
Irmakların ummana s¼cudu Anadolu
Bayrağımın g¼lgesi, gece g¼nd¼z m¼h'i n¼r
D¼rt cihet, d¼rt kitabın v¼cudu Anadolu

Erol URAZ 02.10.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/956861/anadolu.html>

İnsan insana

Süzülen kandil isi, gönüllerde mürekkep
Levh-i mahfuzda hüküm yazar insan insana
Mâverâünnehir'in körfezi as'ra sebep
Ummâna varmak için, uzar insan insana

Med-cezirle bulanır, bunaldıça durulan
Ne kuranı yorulur, ne de yorar kurulan
Bir bedesten içinde her mihenge vurulan
İnci mercan tezgâhı, pazar insan insana

Yayı bozuk terazi dilini doğru sanır
Boş kefenin içinde dolu olan utanır
Her kişiyi meydanda, er kişi doğru tanır
Al-ver le dalavere, azar insan insana

Aşk atının üzengi dehr örsünde teşekkül
Dalında gül goncası, bülbülüne tevekkül
Neslinin rücûsu bu, as'lolana teekkül
Kara deniz içinde, nazar insan insana

Gâhi saz ile sözde, her gündüzü pür neş'e
Gâh zülfüyâr görünür, gece tatlı bir işve
Arıya vahyedilen, o gözleri menevşe
İşvesiyle bin akçe, bozar insan insana

Kiblesini bilmeyen bülbül olsa güle ne
Kâl-u belâ dan beri ikrar imiş bilene
Yükünü yüklenmeyen, nerden bilsin çile ne
Bir diriye bin mezar, kazar insan insana
Sırrına da sır olmuş, mezar insan insana

Erol URAZ 14.10.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/960018/insan-insana.html>

Sen Oldun

Aşkınla bütündüm, kesir eyledin
Her zerremde yarım kısım sen oldun
Kara gözlerine esir eyledin
Issız bir geceydin, is'im sen oldun

Bir verâdan çıkıp başka verâya
Canıma can kattın gelip buraya
Taht kurup da gönül denen saraya
Anama babama hısım sen oldun

Bağban oldun, bahçen destan dillere
İçinde bülbüller mestan güllere
Kul edip savurdun gurbet ellere
Diktiğin fidana hasım sen oldun

Göz yaşım düşünde akan duru su
Saçların düşümde bir gül kurusu
Söylemesi kolay, işin doğrusu
Ne varda ne yokta, pusum sen oldun

Gözünün karası gönlüme akın
Kapında bir hiçim, zülfüne takın
Garibim, ufkunda gurubum yakın
Ölümüm koynunda, yasım sen oldun

Erol URAZ 19.11.2015 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/969960/sen-oldun.html>

Nokta

Kimisi doymak bilmez, kimi perişan kalır
Zengine süslü tören, yoksula nişan kalır
Kâr kalmaz hiç bir çıkar, döner Rabbine çıkar
Bir gün yıkılır tahtlar, yalnızca Zî-Şan kalır.

Erol URAZ 21.01.2016 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989630/nokta.html>

Suret

Gönül yanıp dosttan yana
Savrul hele, kül kalır mı
Kucak açmış umman sana
Sel olsan da mil kalır mı

Dilde ah-ı zarmısın sen
Dumanın yok nârmısın sen
Öteye bak varmısın sen
Beri olsan yol kalır mı

Yağız atım nalı neyler
Tırnağını nalın eyler
İnler, arz-ı halı neyler
Geçer akçe, pul kalır mı

Âlem ayağında sedir
Soranı çok, kimdir nedir
Yâr cemali olmuş bedir
Söylemeye dil kalır mı

Aks'i canda bulmuş değer
Zülfü hilâlîne değer
Savrulurken vakt'i seher
Kırılmadık bel kalır mı

Nîhândır gül öbeğinde
Döğülmüş aşk dibेğinde
Bakınca göz bebeğinde
Perde ile tül kalır mı...

Uraz der kâinat harman
Derdine istemez derman
Hak böyle buyurmuş ferman
Kol kesilse el kalır mı

Erol URAZ 02.03.2016 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001295/suret.html>

Bir destana satırlar

Cehennemler kudurmuş, yerde kan içmiş âlem
Karanlığın şerrinden, fecri görmek ne mümkün
Okyanusları geçip, katreyi seçmiş âlem
Çelikten bir iman bu, damla vermek ne mümkün.

Yanıyorken tabyalar, bir yiğidin cevvali
Doğrulmuş siperinden, kalanlara haz gelir
İki yüz elli kilo, yüklenmiş Seyit Ali,
Böylesi bir yiğide, fazlası da az gelir.

Göğsünü parçalarken, anda binlerce mermi
Yürek döşemiş Nusrat, cesaretin sisiyle
Garbın çapulcuları, bunu tahmin eder mi...
Karanlığa gömülmüş, ham çeliğin isiyle.

Gözlerinde kıvılcım, saçlarında kınası,
Uzanmış mevzilere, süngü takmış elleri
Vatana kurban diye, yeni yakmış anası,
Başında esmemişken, daha gençlik yelleri.

Yedi düveli sarmış, korku, küfran ve dehşet,
Ateş, kül, mermi ve can, özgürlüğün bedeli...
İnsan, tarih ve kitap, yazmadı böyle vahşet!
Neslinin kudretiyle, kırıldı garbın eli.

Çanakkale mührünü, kanla vurdun ya o gün
Yedi cihan eğilir, ödenmiş diyetine
Cepheler secdedeyken, kıyam durdun ya o gün
Tekbirin yankılanır; “er kişi niyetine...”

Erol URAZ 14.11.2013 Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005598/bir-destana-satirlar.html>

Ahraz

Zülfüyâr tel tel ıştır, ayın şavkına karşı
Kara gözler içinde, bin bir ebru türlü haz.
Pervaneler dolanır, nârı kaplamış arşı
Gönül eyler seherde, sultânım o selvinaz.

Topraktaki damlanın, deryâdan gelir aklı
Dışı ten, can dabaklı, içi sen, bende saklı
Ateşe düşmeyene yâr cemâli yasaklı
Sevdiğim, kâküllerin yangın biraz, gül biraz.

Her işve her edâsı, sînemdeki pir hîtap
Gam yüklü bu gamzede, gamzende düşmüş bîtap
Ey mâhi gözlü cânân, ey solmayan âfitap..!
Bende mühlet derdi var, saçlarım artık beyaz.

Seyrine dalan alır, tan yerinde hicrânı
Mâh/şerin niyâzında, dil neylesin figânı
Lâ-mekân geçidinde, can çekince cânânı
Meyhaneler içinde, sarhoşun oldu Uraz.

Erol URAZ 20.05.2016 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1023968/ahraz.html>

Meyhoş

Mehtâba karşı siyah bir hercai menekşe
Taç yaprağı üstünde yıldızlar devran eder.
Gecenin nemi çökmüş, gök yüzünde pür neş'e
Aslı suya yansımış, Kerem'le seyran eder.

Aya gölge etmesi, dünyanın eski huyu
Kızışır Yusuf için Yusuf'a türlü kuyu
Yedi yıllık tevatür, içene kevser suyu
Mısıra sultan olan, yılları bir an eder.

Mühlet denilen köprü, yıkılır geçildikçe
Yâr yüzüne tül çeker, cemâli seçildikçe
Aşk şarabı doyurmaz, yandırır içildikçe
O Leylâ'nın elinden Mecnûn'u vîran eder.

Muştulanan her belâ, kutlu doğum sancısı
Coşturur eşiğinde makberimin hancısı
Aynaların sırrında aynının yabancıısı
Arzu'ya mihrâbım der, Kamber'i hayran eder.

Güneşten bir hâredir, yansır toprak üstünde
Dağlar pâre pâredir, başım kopar büstünde
Dumansız ateşim der, sen de bana üstün de..!
Kavurur şu gül'zârı, Uraz'a nîran eder...

Erol URAZ 14.06.2016 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040275/meyhos.html>

Bu Gün

Baba, dağlar başı kar ile boran
Acıdır soframda aş oldu bu gün
Felek minderinde kendini yoran
Kör ile güreşip, tuş oldu bu gün

Sözüm dosta doğru, imalı değil
Kimse kendisinin öz malı değil
Padişah fermanı imzalı değil
Gül dalına konmuş kuş oldu bu gün

Bâdelerle sarhoş, aşkın elinden
Nice geçip gittim gurbet elinden
Hak'kın kalamını sazın telinden
Duyan pervaneydi, nu's oldu bu gün

Yâr'in gözleridir, bahtım karası
Uraz bu diyarın tek fukarası
Dört mevsim denilen düşün arası
Hazan ile bitti, kış oldu bu gün

Erol URAZ 06.08.2016 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042477/bu-gun.html>

Söz Ola

Goncasından miras gülün kimyası
Kokusu yayılır dostun bağında.
Bülbül ile âyan sırr-ı simyası
Cennete ne gerek yâr otağında.

Ecel kafesinden çık hele bir gün
Akıbet ölümdür, evveli sürgün
Kimi bayram eder kimisi üzgün
Siyahın yeri var gözün ağında.

Salınır çimenler seher yeliyle
Saçılmış çiçekler yârin eliyle
Hepsi bir niyazda aşkın diliyle
Sesi yankılanır gönül dağında.

Serden hoş olmayan ayık sayılmaz
Uraz bir sevdaya düşmüş ayılmaz
Elest bezmindeki sözden cayılmaz
Nâr ile yansa da can ocağında.

Erol URAZ 07.07.2016 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1045699/soz-ola.html>

Düşmez

Gamzededir tende kâr diye diye
Leyla'nın yüzünde tül âr'e düşmez.
Ayağında tozdur, yâr diye diye
Mecnun'un geçtiği çöl hâre düşmez.

Aşk ile susayan od ile kanar
Dil susunca gönül dildârı anar
Bir od düşer bağban yanar bağ yanar
Bülbülün konuştuğu dal nâre düşmez.

Ervah-ı ezelde yazgısı belî
Yezdan ile açık her iki eli
Ay bedir olunca bir adı Âli
Âli'el mürteza kul dâre düşmez.

Uraz'ım Âdemden berisi sanı
Zevkince döndürür dem bu devranı
İnci mercan yükü olsa kervanı
Gurbetten geçmeyen yol yâre düşmez.

Erol URAZ 13.09.2016 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046681/dusmez.html>

Bağbozumu

Gözünün karasında yıldızlar kayar bir bir
Aralanır kapılar, sonra kızıl bir güne
Yarınlar bu günleri, dünlere yayar bir bir
Zümrüt renkli yapraklar, gidiverir sürgüne

Zülf-i yâr ıştır tende, titretir canı ayaz
Kuşlar sükûta gelir, çiy düşer gonca güle
Semâdan iner iclâl, ayrılır siyah beyaz
Yansır peri dansları, pencerelerden tüle

Boşalan kadehlerden sâkiler de mestane
Firkatin ağırlığı lehçelerde ünlenir
Bağbozumu habbesi sunulur tane tane
Hüzünlü bir terennüm bahçelerde dinlenir

Sonra gam yükü çöker âfâkın ötesinden
Vuslatın fermanına dayanmaz hiç bir engel
Taşların arasından akan su bestesinden
Fısıldar kulağıma, bekletme der haydi gel...

Erol URAZ 24.09.2016 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1048705/bagbozumu.html>

Öyle ki...

Yâr aşkına sunulan, mey için meyhaneler
Gün batarken açılır, aşkın tan yeri gibi.
Zülf-ü yâr için diye, dillenmiş peymaneler
Ay bedir olmuş yansır, ışıktan beri gibi.

Gönül nevbahar ister, tenim ihtiyar düşer
Bâd-ı sabâ esince, yüreğime hâr düşer
Ecelsiz bahçelerde yâdıma tek yâr düşer
Sislerin arasından, süzülen peri gibi.

Onulmaz bir sızıyım, yâr koynu tek penahım
Aşkın ateşi ile, sarılmış dört cenahım
Karanlığın içinden gelir çeşmi siyahım
Gâhi bir şebnem olur, gâhi zemheri gibi.

Düşlerin ötesinden yetiş kurban olayım
Secdemdeki kıblesin, başka neyin kılâyım
Dudaklarında neyim, üfle ki can bulayım
Gözlerinin karası, gözümün ferî gibi.

Erol URAZ 10.12.2016 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1064567/oyle-ki.html>

Örtü

İssızlığın içinde, bir hükmün ıssızlıyım
Hangi yana yönelsem, hayalin yöndeş gibi
Sislere örselenmiş aşka meyyal yazıyım
Kâl'u belâ dan beri sanki bana eş gibi

Rüzgârın kanatları okşarken yanağımı
Çimenlerin secdesi durdurur ayağımı
Bir ceylanın nefesi titretir sadağımı
Sînesinde saklanan, sîneme özdeş gibi

Şakağımdan aşağı iner bir ince sızı
Gökkuşağı altında sanki zöhre yıldızı
Gönlümün göz bebeği, yine gönül hırsızı
Ömrümün üzerinden geçer kemankeş gibi

İşveli nağmelerle gâhi bir yağmur iner
Taşların arasından akıp toprağa siner
Guruba karşı başlar, gurbete karşı diner
Devr-i âlem içinde, seyreder güneş gibi

Düşlerin perdelere yansıdığı bir anda
Yürek mahkûmun Uraz, son gemiyle limanda
Aşkınla yandı diye cehennemler hüsranda
Kıvılcımlar içinde harlanan ateş gibi

Erol URAZ 24.02.2017 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080948/ortu.html>

Naz

Yâre mektup yazıp visal istedim
Mânâsı tutuştı küle dayandı
Arz-ı halim için misal istedim
Lehçesi bilinmez dile dayandı.

İçime her nefes çekildi efgâr
Ufkumda cemalin, gönlümde bahar
Sînemde ördüğün ateşten duvar
Aşkınla kavrulan çöle dayandı.

Kâğıdı sel aldı, tükendi hece
Kimseler bilmedi, hallerim nice
Zülfünün teliyle karardı gece
Bülbülün sırtında, güle dayandı.

Terk-i diyar ile aşkını sezdim
Hayli zaman oldu, âlemi gezdim
Gurbet-i dünyada canımdan bezdim
Derman, yâr dilinden “gel”e dayandı.

Erol URAZ 14.03.2017 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084939/naz.html>

Yâre...

Kalp gözümün bebeği, gözün değdi gözüme
Gözlerinin karası, gönlümün esrârıdır.
Dudakların dokunmuş bahçemdeki üzüm
Kadehlerle içtiğim, dudağının nârıdır.

Kutsanmış mâbetlerde, toprağın yetirdiği
Doruklardan aşağı rüzgârın getirdiği
Virane bahçelerde güllerin yitirdiği
Teninin râyihası gülzârın efkârıdır.

Efsunlu denizlerde aranılan perisin
Ölümün kıyısında, bâki kalan dirisin
Cânımı benden alıp, cânân olan birisin
Saçımındaki beyazlar vuslatının kârıdır.

Mekânsız satırlara kalemsiz yazar oldum
İsmine şekil verip mihraba kazar oldum
Hem varım hem yoğumsun, aşkınla bîzâr oldum
Cemalin nigâr gibi, Uraz'ın dildârıdır.

Erol URAZ 15.04.2017 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1091877/y-re.html>

Rivâyet İle

Devr'i dâim eder ölü toprağı
Hatırası gelir sirâyet ile
Muhabbet bağında gülün yaprağı
Bezenmiş envai tür âyet ile

Dere kenarında söğüdün dalı
Kök salmış çamura boynu vebalı
Gölgesinde duran garibin halı
Sularda dolaşır dirayet ile

Toprağın kıyısı çakıl taşları
Üstünde süzülür gözüm yaşları
Hayret uykusunda yâr telaşları
Düşlere yansımış velâyet ile

Gündüz ılgın kokar Akdeniz gibi
Gece siyah mavi bir deniz dibi
Öyle bir hayâlin âsil sahibi
Gönüllere sinmiş bidâyet ile

Leylâ saçlarını sulara yaymış
Mecnun yıldızlarla uykudan aymış
Aşkın şarâbını nihayet saymış
İçip harâb'olmuş kifâyet ile

Bülbüle gâm olur gülşenin hârı
Çiy diye düşürür üstüne nârı
Uraz, budur işte ömrünün kârı
Razı ol hakkına riâyet ile

Erol URAZ 11.07.2017 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106281/riv-yet-ile.html>

Düş Kırıntıları

Kirpiklerin buz tutar ya hani kaş altında
Ayaz vurur kavrulur ufka yönelmiş yüzün
Ayakların dolaşır, akılsız baş altında
Kar olur, efkâr olur geceler boyu hüznün

Bir ses çağırır seni gel diyerek derinden
Sabahın seherinden kokusu lokman ruhu
Gecenin karasını iterek tan yerinden
Ömründen kendisine pay çıkartır bir ahu

Peşinden sürükleyen bir hayalet bakışı
Aşk ile nakşedilen surete gül'sah olur
Mecnûna isim veren o Leylâ'nın yakışı
Çöllerde serap gibi gizlenen günah olur

İşvesiyle kalbime nakşederek baharı
Yârim bir cemre gibi sinemi perdah eder
İmdâdına od olur dudaklarının nârı
Ayyuka çıkar yâ Hu, dildeki vird ah eder

Erol URAZ 14.07.2017 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107437/dus-kirintilari.html>

Dilruba

Issızlığın içinde hayal gibi düş gibi
Soluduğum o nefes cehenneme davettir
Yangınlar aleminde işveli gülüş gibi
Etrafında tavafım davete icabettir

Gayrısına bigane, afetine razıyım
Aşkınlı söylemeyen dillerin ahrazıyım
Gurbetine namzetim, esaretin sazıyım
Vuslatının vebalı gönlüme bir servettir

Düşlerin ötesinden bahtımı harab eden
Efsunlu nağmelerle tahtımı turab eden
Dönenceler arası ne varsa serab eden
Hayretin eşliğinde mekânsız bir surettir

Urazım, hiçten öte bir şey kalmaz arada
Ne varsa vara dair, yok olur bir karada
Arpa boyu yolun var, oyalanma burada
Zamanın tezgâhında, dokuduğun kasvettir

Erol URAZ 08.06.2017 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120460/dilruba.html>

Arz-ı Hâl

Gönül yine coştı sazın teliyle
Sevdiğim vuslat ne zaman diyerek
Mektubun yollamış seher yeliyle
Sabreyle başında duman diyerek

Yârin zülüfleri kaplamış arşı
Viran eder beni guruba karşı
Ne pazarlık kaldı ne pul ne çarşı
Padişahdan böyle ferman diyerek

Mevlam ah-u zarı vasat eylemiş
Feleğin kahrını pusat eylemiş
Ektiği nârını hasat eylemiş
Sînemde pervane harman diyerek

Urazım gurbete düştüm düşeli
Ölmeden mezarım eştim eşeli
Yaramı dağlayıp deştim deşeli
Derdim gelir bana derman diyerek

Erol URAZ 06.10.2017 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1121910/arz-i-h-l.html>

Niyaz

Gün batar gözlerinde, gölgen üstüme düşer
Geceler boyu sen sağ, ben giderim selamet
Bir büyüdü düş gibi aşkın sinemi değer
İssiz çöllerde ben sağ, sen gel bana selam et...

İşve ile nazındır beni perişan eden
Vuslata bedel diye, aramam başka neden
Bu liman mahşer yeri, ne gelen var ne giden
Ölümlerin sonu yok, aşkta olmaz nedamet

Tortusu yerin hakkı, sözümde saklı bela
Şarabın suçu yoktur, özüm sarhoş evvela
Zülfünün bir telidir tutduğum iptila
Cemalin mihrap diye döndüğüm istikamet

Düşlerimin perisi, gönlümün hırsızısın
Damarımda dolaşan aşka meyyal sızısın
Ellerime tutunan alnımdaki yazısın
Dudağından çektiğim her nefes bir bidayet

Kayarken gözlerinde yıldızların pasesi
Aşkın mihenk taşında dalgalanır haresi
Tenindeki rayiha güllerin usaresi
Sarılıp koklayışın ufkuumdaki nihayet

Urazım hâr içinde, nârına da hayranım
Hayal gibi düş gibi cemalindir seyranım
Gönlümdeki tahtının etrafında devranım
Kalbimde ayak izin, o en büyük fehmet

Erol URAZ 14.11.2017 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1128178/niyaz.html>

Müptela

Kadehimde bin yıllık sırra kadem iptila
Akar o kiblegahdan kuşatır secdegahı
Sen, serde pinhanımsın ben de sana müptela
Kalbimde kanat sesin, çölde turna semahı...

Alnımda kara yazım kaşımın arasında
Nazarından kıskanır teninin beyazını
Dalgalanıp dem alır gözümün karasında
Bir damla şebnem ile gönderir niyazını

Aklımın öz suyunda yansıyorken hayalin
Kıyısında ellerim çırpınır senden yana
Yakamozlar içinde ab-ı hayat her halin
Doldurup kadehlerle içerim kana kana

Değiştikçe saatin tik takları duvarda
Boşlukta gezer sesim, efsunlu bir nefesim
Uraz denmiş vaktiyle, cismim yok ile varda
Uzanır adımlarım sırra kadem hevesim

Erol URAZ 09.01.2018 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1138941/muptela.html>

Sis

Yollara düsmüşsün arzuhâl edip
Selam salsam nazlı yâre der misin?
Beyazlar giymişsin, arz-ı hâl edip
Ufkumda hayır mı, bilmem şer misin?

Ayaz olur izin kalmaz nâçarsın
Toprağa düşünce hârla açarsın
Güneşi görünce hemen kaçarsın
Pusuda hayın mı, dözte er misin?

Gâhi gerçek, gâhi düşün özüsün
Sessizce yayılan sırrın sözsün
Önünü görmeyen aşık gözüsün
Perde mi, duvar mı, gözde fer misin?

Toprağı sularsın yaşın var gibi
İçime dolarsın nazlı yâr gibi
Yârin yanağına düşen kar gibi
Secde edip eridiğim yer misin?

Girince kapanır gönül kafesin
Kederli yüzümü okşar nefesin
Sarılıp yatınca geçer hevesin
Yanakta süzülen ince ter misin?

Erol URAZ 11.02.2018 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1145513/sis.html>

Zülal

Örtününce bulutlar gümüşten perdesini
Aşkını suya işler beyaz dantela gibi
Salınıp kimselere duyurmadan sesini
Dökülür gökyüzünden arzı istila gibi

Titreyen nefesiyle üşürken tendeki can
Hızlanan adımların sonunda bekler hüsrân
Kanadını sessizce açıp uçar da bazan
Ansızın tipi olur, yolcuya bela gibi

Dağların doruğunda taht kurup kendisine
Şehirlerin üstüne uzanır sine sine
Nehirlere karışıp döner efendisine
Yıldızlardan kam almış ulvi itila gibi

Yüklenip bütün sırrı gördüğü her gerçekten
İşve ile fısıldar geçmiş ve gelecekten
Uykuya soyunmuşken yorgan olup ipekten
Toprağın mahremini sarar iptila gibi

Çekilen her nefesin sonu izmihlal diye
Aşktan gayrı serveti, siler kıyl-ü kal diye
Heves olur Uraz'a, vuslat istikbal diye
Arıya çiçeklerden yükselen sela gibi

Erol URAZ 18.01.2018 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152584/zulal.html>

Tulu

Geceyi adımlarım çırıl çıplak bir güne
Kimi zaman alemde siyah beyaz düşlerim
Uyanırken her sabah ebruli bir sürgüne
Engellerin ardında silinir gülüşlerim

Ufkumda hüzünlerim süzülürken sineme
Titretir ince ince gönlümün ses telini
Yarin gölgesi düşer yanağımdaki neme
Gurbeti mesken biçer sonra çekip elini

Aklım o kıblegâhta, sırrıma sırdaş gibi
Kalmadı bir hevesim, ne bu gün ne yarında
Aldığım her nefesle, dolar kahırdaş gibi
Hasreti adımlarım gölgelerin hârında

Güneşin aydınlığı yırtarken bulutları
Gün ortası semâda başlar bir peri dansı
Yârin gönül bağına ektiğim umutları
Gökkuşağıyla derer renklerin türbülansı

Meyhanelerin akşam açılınca kapısı
Gurubun kızıl rengi badelerle karışır
Bir nefesle yıkılır masivanın yapısı
Dilde bir eyvah kalır, yanağımda ar ışıır

Erol URAZ 05.04.2018 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1156752/tulu.html>

İhtizaz

Kurumuş boğazımı ıslatır bir su sesi
Çıkarırken son nefesim, gözlerimde nem olur
Yanağıma düş gibi, konar yârin busesi
Der ki aşkı bilmeyen gönül cehennem olur

Burçların feveranı titretirken geceyi
Dağlarda kar ürperir denizlerde su taşar
Ruhumun girizgâhı çözer her bilmeceyi
Medcezirler içinde akıl kendine şaşar

Ağyâre mahrem diye gönüllerdir tek mekân
Aslı'nın bahtıdır bu, Kerem kurar tahtını
Zamana teğet geçer aşkın dokunduğu an
Sırrına ermek için helal kılmış ahtını

Ölüm var ki, ölümler secde eder ardınca
Sürükler peşi sıra devralıp kıblegâhı
Sırta kadem gezerken o cennetler yurdunca
Bir an dönüp gülümser gönlümün İsm'i Şâhı

Erol Uraz 20.07.2018 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186661/ihtizaz.html>

Seyir Defteri

Dünyanın bir ucunda aklımı okuyorum
Her cümlenin başında sonu belli bir telaş
Kurulu bir tezgahda ömrümü dokuyorum
Atılan her düğümle tükenir yavaş yavaş

Yangınlar aleminden çıkmaya hevesizce
İslerin arasından süzülürüm sessizce
Hayaller gelir geçer tutulmuş nefessizce
Kimisi har içinde kimisi sarmaş dolaş

Aşkını gizler aşık bin türlü bilmede
Her satır her kelime yazılan her hecede
Çiy düşünce çimene ay karanlık gecede
Titretir tende canı başlar ezeli uğraş

Göz açıp kapayışım nefes al ver bir anlık
Gaflettir ihtiyarım her hevesim pişmanlık
Geceler ihramdayım gündüzlerim karanlık
Devreden silsileyim nihayetim canhıraş...

Usulca gelir vadem son baharın demiyle
Nazlı nazlı yanaşır rıhtıma son gemiyle
Okşarken kıyıları dalgalar matemiyile
Açıldığım okyanus sırrıma olur sırdaş

Urazım, her hatıram hatırımda kazılı
Elest bezminden beri sözleşmemdir yazılı
Yârimin ayak izi döşte ince sızılı
Gamzesine hasretim yokluğuna arkadaş...

Erol Uraz 10.10.2018 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1191114/seyir-defteri.html>

İmtiyaz

Bu gün arzın endamı mevsimlerden kış ise
Ne baharı beklerim, ne işim olur yazla
Penceremde kıvrılmış buzdaki nakış ise
Seyrime heves olur cama vuran ayazla

Omuzumun üstünde açılır bir çift kanat
Gözlerimden içeri süzülür tüm kâinat
Ruhumun mecrasında işlenir ince sanat
İlâhi tezgâhlarda dokunur ihtizazla

Her sabah aşka seyran, her gece aşka meyyal
Sonsuzluğun içinde coşkun sularla seyyal
Düşlerime yansırken kurduğum türlü hayal
Gâhi rengârenk olur, gâhi siyah-beyazla

Alıp verdiğim nefes elest bezminde akit
Dikişsiz bir kumaşa yazıldım belli vakit
Yorgunluğa hamalım, secdelere muvakkit
Dinlenceme gölgeler bekler türlü niyazla

Meylerle intibâkım, hem sarhoş hem sâkiyim
Gurubum, hem imsâkım, hem meşk ile nâkiyim
Hiçliktir insiyâkım, O aşk ile bâkiyim
Urazım yer yüzünde, göklerden imtiyazla...

Erol Uraz 19.09.2018 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1196778/imtiyaz.html>

Rüzgâr

Doruklardan süzölmüş özde sevda işvesi
Aklımı talan edip dertlere salan rüzgâr
Deryalara sevdalı bir gönölün neş'esi
Yârin nefesi gibi içime dolan rüzgâr

Gâh çıkıp bir yangından, seslenir; işte buyum
Gâhi söndürüp der ki; vasfa sığmaz bir suyum
Sebebim, cism'i cânım, aşklara meyyâl huyum
Geçtiği her bahçeden murâdın alan rüzgâr

Geceler kaybolurken gözlerimin ferinde
Dillenir düşlerimin efsunlu bir yerinde
Yıldızların altında, sabahın seherinde
Gülzârın kokusuyla kapımı çalan rüzgâr

Denizlerde yansıyıp suya karışır gibi
Dalgaların üstünde sanki yarışır gibi
Vuslatın coşkusuyla zülfiyâr ıştır gibi
Bir anı bin ömürle ölümsüz kılan rüzgâr

Hiçliğı kerpiç edip dolduran her boşluğu
Güneşin altındaki gölgelerin loşluğu
Geçmiş ve geleceğın muhteşem sarhoşluğu
Âşğın mâşuğuna aşkını ilan rüzgâr

Erol URAZ 14.12.2018 Saray-Tekirdağ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1204303/ruzg-r.html>

De ki

De ki, sürgün bu şehir, kalbim heybende mahpus
Ben aşkınla meczubum, sen gönlüme şehriyâr
De ki, yalnızlığımı sakladığım sırsın, sus...
Bu yüzdendir pespaye gezdiğim diyar diyar

Umudumun bekçisi düşte dilek ağacı
Gölgende şifa bulur döşümdeki bu acı
Gülüşün seher vakti aşıkların miracı
Nefesin nefes diye içime çektiğim har

Canım can çekişiyor çıkmak için bedenden
Gel dedikçe ölüme, sinsice kaçır benden
Çekilen bunca cefa bilmem hangi nedenden
Günlerim dert katarı, acılarım bestekâr

Parmaklığım olmuşken parmağımın arası
Taşıdığım şu beden kaç bedelin darası
Zindanlara kapanır gözlerimin karası
Yıkıldıkça genişler ruhumu saran duvar

Sen dalgalı bir derya, ben kıyında durgunum
Sen ömrümün talanı, ben sefana vurgunum
Sen gurbetin sebebi, ben yolunda yorgunum
Sende batmayan güneş, sende dört mevsim bahar

Erol URAZ 08.02.2019 Saray-Tekirdağ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1217266/de-ki.html>

İçten İçe

Yaprağı dalından koparan rüzgâr
Özüne üflenen sur'a sayılır
Ağaçlar saz olmuş, toprak bestekâr
Her biri efkâra çira sayılır

Türlü nağmelerle vurdukça cama
Titreyen kalbimi bürür ihrama
Kimisi meyletmiş bir serencama
Kimi bir gönülde yara sayılır

Yeşilden kızıla renklerin hası
Ahiri teninden dökülür pası
Tükenince bir gün tutulan yası
Külhanlar içinde nâra sayılır

Aşkın şarâbıyla harâba doğru
Bulanık sellerden turâba doğru
Deryalar içinde mihrâba doğru
Dalgalarla seyri zora sayılır

Âdem'den bu yana aşıklar kurdu
Nice dîvaneler kendini vurdu
Gurbet dedikleri garibin yurdu
Gönül ülkesinde verâ sayılır

Erol URAZ 27.02.2019 Saray-Tekirdağ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220129/icten-ice.html>

Bir Gece Hali

Karanlığın içinde iki tik-tak arası
Zamanın durduğu an, bilinesi bir gece
Ötelerden beriye hiçliğin maskarası
Perçeminden sıyrılıp ölünesi bir gece

Perdelerde sanrılar gerçeğiyle yarışır
Soğrulan heveslerin yerinde efkâr ıştır
Gizemli bir terennüm ıssızlığa karışır
Bilindik hecelerden silinesi bir gece

Rüzgârın ıslık sesi kesilince nihayet
Göklerin yağmur yükü boşalır ayet ayet
Süzülen her damlası aşk için bir bidayet
Toprağın kokusuyla dolunası bir gece

Uygunun kıyısından ulaşıp tan yerine
Burçların ötesinden sonra inip derine
Daha yokmu diyerek beterin betesine
Dünyanın dertlerine gülünesi bir gece

Ne yaşamak hevesi, ne kalanlara tasa
Bu infazın yazgısı, şerh konulmaz bir yasa
Gözlerini kırpmadan korrara basa basa
Yangınların içine dalınası bir gece

Erol URAZ 07.03.2019 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222041/bir-gece-hali.html>

Bu da Geçer

İyi kötü bir mekanda, bu da gelir bu da geçer
Her canlıda her lisanda, nida gelir nida geçer

Heves edip türlü hazla, baharı tüketip yazla
Gâhi işve gâhi nazla, eda gelir eda geçer

Türlü türlü kokusuyla, atlas libas dokusuyla
Şikâr olup her pusuyla, feda gelir feda geçer

Ne bir yere raptedilir, ne dört duvar zaptedilir
Her mecliste kastedilir, cüda gelir cüda geçer

Hem sıla hem gurbet ilden, hem okumuş hem cahilden
Her limanda her sahilden, veda gelir veda geçer

Yola çıkıp her seherde, dün olmadı bu seferde
Umudun bittiği yerde, Hüda gelir Hüda geçer

Erol URAZ 30.08.2019 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1250804/bu-da-gecer.html>

Gam

Gamdır, insanı yıkar, gamdır hem insan eder
Ummanlardan süzölüp çöker sanki sis gibi
Gamdır, gayrı ne varsa yek ile yeksan eder
Gün biterken sinemde tüter ince is gibi...

Uyanıp bir rüyadan dalarken başkasına
Çırağından ders verir bin yıllık ustasına
Ne varsa viran eder, bakmadan arkasına
Gamdır, düşlerden öte, canlı bir kâbus gibi...

Yaramın kenarında sızlar yaradan diye
Her bela sırrı ile gelir sıradan diye
Hakkın divanıdır bu, çekil aradan diye
Karanlıklar içinde gönlüme munis gibi

Gündüz ile geceyi harman edip bir anda
Gamdır kışı yaz eder, cevheri lâ'mekanda
Gamdır imtiyaz eder envar ile cihanda
Yâr ile aşka namzet müebbet bir his gibi...

Erol URAZ 14.10.2019 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1258475/gam.html>

Gözlerin

Göklerin ardından almış ahengi
Dumansız ateşsiz yaktı gözlerin
Gönül sarayımda cevher mihengi
Değer bırakmadı, yıktı gözlerin

Bakışın ufkumda yıldız semahı
Gözlerin secdemin tek kıblegâhı
Aşkın serencamı ve haclegâhı
Bir uzak diyardan baktı gözlerin

Dört mevsime sebep binbir hevesle
İçime çektiğim her bir nefesle
Mahkum diye göğsümdeki kafesle
Sonsuz bir ummana çekti gözlerin

Düşlerin ardından nazar eyleyip
Dermansız dertlerle bizar eyleyip
Bir gülün dalında hezar eyleyip
Gurbet kemendini takdı gözlerin

Erol URAZ

23.11.2019 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1265602/gozlerin.html>

Sen misin Yâr

Sanki elim kör düğüm, ellerinle sinemde
Kalbimin cidarına dokunan sen misin yâr
Halimi halı gibi serip gönül hanemde
Ömrümün tezgâhında dokunan sen misin yâr

Cemalin güneş gibi doğarken tan yerinden
Gölgelere saklanan, gözlerimin ferinden
Zülfünün tellerini perde yapıp derinden
Gözümün karasından sakınan sen misin yâr

Can özümden kabzetmiş aşkının iptilasını
Yakar cehennem gibi sevdaların alâsını
Burnumda tütüyorken teninin rayihasını
Menekşeler laleler takınan sen misin yâr

Lütfedip rüyalarda bir peri edasıyla
Yüreğimi titreten davetkar nidasıyla
Cezbinde harabeden ilahi hevasıyla
Yoluna feda gibi bakınan sen misin yâr

Kutsanmış bir gecede içtiğim meyler gibi
Şu akıl sandığımı başımdan eyler gibi
İçten içe sessizce ismini söyler gibi
Dilimde ayet diye okunan sen misin yâr...

Erol URAZ 08.12.2019 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1268251/sen-misin-y-r.html>

Bir Gönül Hikâyesi

Gülüşünün işvesi bir gönül bahçesinde
Gölgesini toprağa düşürmeyen letafet
Aşkını ilan için, her dilin lehçesinde
Burçlar seni fısıldar, göklerde ayet ayet

Değişince ateşin kimyası lâ mekanda
Derdin sîneme düştü, dermanını bul diye
Aldığım her nefeste, yaşadığım her anda
Her duamın içinde sen varsın kabul diye

Kimliğimi ararken savrulduğum sahilde
Yoluma çıkan belde, gurbet diye ün aldı
Viran olan ömrümün bir âhı kaldı dilde
Yaşadığım ne varsa her anımı dün aldı

Kalemler sivrilirken yazmak için çilemi
Guruba düşen kızıl, içtiğim acım oldu
Aşkınla diyar diyar dolaşırken âlemi
Geceler bestekârım, düşler kiracım oldu

Ruhumun âfakında yükselmeden bir efkâr
Vuslatına fedadır, eğer canımsa engel
Gözünün karasında harab olduğum ey yâr!
Ayak bastığın yerde, turabın olayım gel...

Erol URAZ 30.01.2020 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1278367/bir-gonul-hik-yesi.html>

Sanki

Saçına kar yağsa çığ gelir derim
Gayrı dağa taşa dargın gibiyim
Saldığın deryalar sığ gelir derim
Çünkü gözlerinde vurgun gibiyim

Aşkın serencamı gönül yarası
Vuslatın canıma can istivası
Tecellindir gurbet elin hevası
El sanır ki beni sürgün gibiyim

Ne bülbül sefada ne gül bî'vefa
Ölüm desem değil, çekilen cefa
İnsan sıfatında geldik bir defa
Olduğum bedende yorgun gibiyim

Dolaştım bir zaman hasret çölünde
Meramı bilinmez aşık dilinde
Adem'den bu yana zülfün telinde
Salınan bin yıllık bir gün gibiyim

Uraz'ım O kalem yazmışsa çile
Ah ile inleyip gezmek nafile
Dalga dalga vursam bile sahile
Bu bahr'i ummanda durgun gibiyim

Erol URAZ 09.07.2020 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311869/sanki.html>

Meğer ki...

Meğer bu mecrada vuslat nihayet
Yardan ayrılığın ta kendisiymiş
Aşkın gergefinde işlenmiş ayet
Seyreden seyrinin efendisiymiş

Dilimde hasretin tűrlű ezgisi
Nazarı gűnlűműn inci dizgisi
Saçının leylinde ufuk çizgisi
Tenim ařk atının űzengisiymiř

Dolu alıp boşa verirken nefes
Yaşamak denilen bir tatlı heves
Gűl dalı bűlbűle mahsus bir kafes
Kokusu içimde can nevisiymiş

Issız kıyılarda su gibi duru
Seherde gűneřin nazlı sűduru
Gűndűz bir virane gűnűl mađduru
Gece dűřlerimin mahperisiymis

İşvesine perde dert katar katar
Gamzesinde saklı bin cefa yatar
Beni yangınlara atan o didar
Canımın kasıtlı műřterisiymiř

Erol Uraz 17.09.2020 Kırklareli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1323562/meger-ki.html>